

Medlemmer af Folketinget Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP) og Jan Kørpe Christensen (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af visse bestyrelsesmedlemmers og direktørers ansvar.

(Beslutningsforslag nr. B 12).

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 10.10.

Mødet udsat kl. 10.03

Mødet genoptaget kl. 10.10

Samtykke til behandling

Formanden:

De sager, der er opført under punkterne 1-11 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 22: Forslag til lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 3/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Desværre er problemer vedrørende rockergrupper af forskellig art ikke noget nyt fænomen, hverken her i landet eller i udlandet.

Problemerne, der over årene har vekslet i styrke og intensitet, har dels været drab og

drabsforsøg på medlemmer af grupperne og på personer med tilknytning til dem og dels en overordentlig stærk mistanke om gruppernes involvering i kriminelle handlinger og i egentlig organiseret kriminalitet.

Af mange grunde er det en meget vanskelig form for kriminalitet at komme til livs, selv om politiet har gjort en meget stor indsats gennem årene. Dette arbejde i politiet er for nylig blevet intensiveret bl.a. ved, at Rigspolitichefen har nedsat en efterforskningsgruppe, som skal styre og koordinere den samlede politiindsats over hele landet.

Der har også under Justitsministeriet været en arbejdsgruppe, som har arbejdet med en handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet. Denne handlingsplan vil danne grundlaget for lovgivningsinitiativer i den kommende tid, således at der vil blive forstærkede muligheder for at bekæmpe disse former for kriminalitet.

Det nye i forbindelse med rockerproblemerne er den drejning, vi har oplevet det sidste halve års tid, hvor voldsomheden og intensiteten i deres indbyrdes stridigheder har fået en helt anden karakter. Siden mordet, der i marts måned blev begået i Kastrup, har vi set, at der i angreb på de såkaldte rockerborgere er blevet anvendt raketter, automatvåben og bilbomber, samtidig med at vi ser en tendens til, at rockerne slår sig ned i tæt bebyggede områder.

Det ser ud, som om de ganske bevidst vælger placeringer, hvor der er mange boliger og eventuelt institutioner, fordi de derved kan bruge den almindelige befolkning som skjold mod angreb på deres huse.

Det er ikke acceptabelt.

Der skal ikke meget fantasi til at forestille sig, hvad beboerne i Roskilde, i Polensgade, i Titan-gade og andre steder føler. Det er noget af et mirakel, at helt uskyldige mennesker ikke er kommet til skade i forbindelse med de her episoder, vi har set det sidste halve år.

Ingen af os kan se passivt til, at optrapningen i rockergruppernes interne stridigheder i stigende grad bringer andre mennesker i fare. Derfor er det helt afgørende nødvendigt at tage nogle initiativer, der kan give bedre beskyttelse og tryghed til befolkningen i de tæt bebyggede områder, hvor rockerne holder til.

Det forslag, som regeringen nu har lagt på bordet, foregiver ikke at løse eller formindske den såkaldte rockerkriminalitet. Det kræver som nævnt andre initiativer, og de kommer senere i

samlingen. Dette forslags hensigt er derimod at formindske risikoen og dermed give større tryk-
hed for borgere i de berørte områder.

Vi står over for en i vort samfund højst usæd-
vanlig situation. Og jeg tror ikke, der er nogen,
der mener, at det er nemt at finde den rigtige
balance. I de sidste dages pressede-
debate har det bl.a. været fremført, at man med dette forslag
griber ind over for dem, som i givet fald ville
være de angrebne, og ikke over for dem, som
angriber.

Det er jo i og for sig rigtigt. Men for Socialde-
mokratiet er det helt afgørende, at disse rocker-
huse udgør en risiko for mennesker i det områ-
de, hvor de er placeret, samtidig med at det til-
syneladende ikke er nogen tilfældighed, at de er
blevet placeret lige netop dér.

Med miljølovgivningen kan vi lukke en virk-
somhed, hvis den udgør en forureningsrisiko
for omgivelserne. Med sundhedslovgivningen
kan vi lukke en levnedsmiddelvirksomhed, hvis
der er sygdoms- eller smittefare for mennesker.
Og det er i det samme lys, vi ser dette lovfor-
slag. Rockerhuse placeret i tætbebyggede områ-
der udgør ikke blot en hypotetisk, men en reel
risiko for de mennesker, der bor og færdes i
nabolaget.

Det er baggrunden for, at vi kan støtte forsla-
get, og at vi gerne medvirker til, at det meget
hurtigt kan gennemføres.

Og så vil jeg godt slutte med et par bemærk-
ninger i anledning af utallige og dertil urigtige
presseforlydender i den sidste tid om, hvordan
proceduren omkring gennemførelse af dette for-
slag eventuelt skal være.

Jeg er senest blevet præsenteret for, at det
skulle være både Socialdemokratiets og regerin-
gens intention, at forslaget skulle til anden og
tredje behandling på mandag. Jeg vil gerne sige,
det er det ikke. Vi sidder ikke som i går blandt
retsordførerne og aftaler en høring, der skal fin-
de sted på mandag, for at vi kan høre en række
kyndige folks reaktioner på dette lovforslag. Det
aftalte vi ikke i går for så at komme i dag og
sige: For øvrigt vil vi gerne have det her gjort
færdig ved anden og tredje behandling på man-
dag.

Så jeg vil gerne her sige: De presseforlyden-
der, der cirkler så livligt rundt blandt journali-
ster og andre, står ikke til troende for vores ved-
kommende.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne takke Socialdemokratiets ordfører
for tilsagnet om ikke at forsøge at knalde anden
og tredje behandling af disse love igennem ved
ekstraordinære møder på mandag, og jeg vil
opfordre de øvrige ordførere til på samme måde
her fra talerstolen at give et lignende tilsagn,
som de netop har givet mig nede på gulvet i
salen.

Enhedslisten opfatter regeringens adfærd
som panikbestemt, og også denne sags første
behandling er i modstrid med forretningsorde-
nen, men vi vil ikke sabotere processen med
bureaukratiske midler. Vi vil dog sikre, at det
kun er de folkevalgte medlemmers arbejdsind-
sats, det går ud over med de kun ganske få
timer, vi har haft til at sætte os ind i forslagene,
og ikke befolkningens mulighed for at forholde
sig til forslagene mellem første og anden
behandling.

Derfor vil vi gerne være sikre på, at andenbe-
handlingen altså ikke bliver kørt igennem på
den måde, og vi vil bede om tilsagn om, at dette
ikke sker.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Som radikal ordfører vil jeg sige, at jeg i og for
sig ikke selv følte et behov for at få den høring,
der blev talt om i går på mødet i Retsudvalget
mellem ordførerne, for jeg har jo som regerings-
ordfører været med fra start og på forkant og
har haft dette forslag i adskillige dage, faktisk
lige fra i mandags.

Men omvendt var jeg én af dem, der også på
det møde i går drøftede høringen. Så jeg vil godt
tage en anden kasket på og som udvalgsfor-
mand fortælle, at der jo fra alle sider uden for-
behold var opbakning til at foretage denne
høring mandag eftermiddag.

Derfor har vores udvalgssekretariat også
arbejdet målrettet på det lige siden i går efter-
middags og det meste af natten med og her til
morgen, og der bliver altså denne høring fra kl.
13 på mandag. Detaljerne vil jo så senere hen
komme frem, og alle de mennesker, som vi har
bedt om at komme, har ryddet deres kalendere
og er på plads på mandag.

Så jeg synes, at de ordførere, der i går
enstemmigt i udvalget bad om at få denne
høring, dog skylder at stå fast på det i dag også.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er sådan set lidt underligt, at vi nu her i Folketingssalen skal til at diskutere en procedure, der blev givet tilslutning til i går på et ordførermøde fra vist alle partier eller i hvert fald med et meget stort flertal bag.

Det skyldes naturligvis alene, at statsministeren i går sent på aftenen her fra Folketingets talerstol – jeg er ked af, at statsministeren ikke er her i dag, da det jo er ham, der har taget alle de retspolitiske initiativer, men lad det nu ligge – sagde, at han havde hørt, at Venstre ville blokere for, at der blev givet dispensation til lovforslagets behandling. Jamen, når alle partier er enige om, at der skal være en høring på mandag, så kan der altså ikke også blive anden og tredje behandling på mandag.

Men det, der er interessant, er, at statsministerens bemærkninger kommer på baggrund af et replikskifte mellem ham og mig nede på gulvet i salen. Sådan plejer man ikke at gøre i det danske Folketing. Det håber jeg nogle vil fortælle statsministeren. For jeg tillod mig i spøg til statsministeren at sige: Kære statsminister, så kommer dette lovforslag ikke til at træde i kraft før efterårsferien, medmindre statsministeren fremsætter et lovforslag om, at efterårsferien flyttes. Det var det replikskifte, der førte til, at statsministeren har bragt kludder i sagen. Jeg er glad for, at der nu er bragt orden i det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet vil gøre alt, hvad vi kan parlamentarisk for at sikre en hurtig udvalgsbehandling af dette her lovforslag, men på den anden side vil vi også sikre, at det er en ordentlig udvalgsbehandling, og vi er glade for de tilsagn, der er kommet om, at alle sten bliver vendt, inden forslaget bliver bragt til anden behandling og tredje behandling. Det er bedre at få et ordentligt forslag igennem, end at det skal træde i kraft før efterårsferien.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Man må jo sige, at dette her er ved at være de åbne døres politik. Nu diskuteres man også fra Folketingets talerstol procedurer for, hvordan et forslag skal igennem. Det er for så vidt også o.k., men jeg vil så godt spørge, for det synes jeg også, vi skal have et svar på: Hvornår forventer man så, at dette her lovforslag træder i kraft?

Jeg kan ikke nære mig for lige at tage diskussionen op fra i går med den dér lovning på efterårsferien. Nu er der jo opstået en ny situation i Polensgade. Det tror jeg både rockerne og justitsministeren kan være godt tilfredse med, men på den anden side lå der jo et løfte om, at dette her skulle meget hurtigt igennem. For min skyld kan man godt indkalde i efterårsferien. Det synes jeg ville være helt fint. Der skal slet ikke være nogen problemer med Dansk Folkeparti vedrørende det, men jeg vil godt høre, når nu man er så langt: Hvordan er tidsterminen så for dette her lovforslag? Det må man også kunne sige lige så åbent som alt det andet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I gårsdagens debat spillede justitsministerens såkaldte løfte jo en meget stor rolle, og det er altså også begyndt at indgå i debatten i dag. Må jeg så ikke dertil sige, at et politisk løfte så at sige aldrig kan være andet end en hensigts-erklæring. Jeg har ikke hørt, hvad justitsministeren har sagt. Jeg tror ikke, han har sagt, at jeg lover, at sådan og sådan. Men det er jo ligesom, når man siger ja, når man står foran præsten eller borgmesteren: agter at elske og ære, indtil døden os skiller. Det lyder også som et juridisk fuldt bindende løfte. Så behøver vi jo ingen skilsmisselovgivning her i landet.

Det betyder selvfølgelig: Det er min hensigt at gøre mit bedste og at formå mine partnere til at arbejde i samme retning, og kan det lykkes, så bliver det sådan og sådan. Det er, hvad det betyder.

Så vil jeg gerne sige i forbindelse med denne her høring, at jeg altså ikke er nogen stor fan af, og mit parti heller ikke, at den skal være offentlig showpiece. Det vil jeg bare have sagt, fordi så mange har sagt, at alle var vældig enige. Det er en helt ny indførelse af en mærkværdig proces under Folketingets behandling af et lovforslag. Nu bliver den til noget, det er da i orden. Vi deltager, men jeg vil advare både Præsidiets og Tinget og partierne imod at lade det gå hen og danne skole, for det er ikke forudset hverken i vores praksis eller i vores regelsæt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det var komisk i går at høre den diskussion om efterårsferien. Der var én, der sagde, da vi havde vores ordførermøde i Retsudvalget, om vi dog så ikke lige skulle tage og vedtage, at

vi flyttede efterårsferien et par dage – altså for at det ikke skulle blive fuldstændig komik alt sammen.

Nu har jo så, forstår jeg, rockerne været så venlige at komme dem, der følte, at disse datoer var det afgørende, til undsætning, så Polensgade alligevel ikke bliver det helt brændende problem med hensyn til, om det er lørdag eller mandag. Det er mit indtryk, at man kører sagen igennem i løbet af næste uge, og sådan, at loven kan træde i kraft i begyndelsen af den følgende uge. Det er altså hys at lade det være det afgørende, om det bliver lørdag eller mandag, i forhold til, at vi får en bare nogenlunde ordentlig behandling.

Jeg vil meget gerne takke for, at vi har fået denne her høring igennem. Det er dog sjældent, at et SF-forslag er røget igennem, sådan nærmest inden vi overhovedet rigtig har fået det fremsat og oven i købet sådan, at vi bagefter får at vide, at det er Venstre, der især har insisteret på det, men det tager vi gerne imod og er glade for opbakningen.

Men også en enkelt lille ting til hr. Arne Melchior: Offentlig showbiz, hvad er det for en måde at omtale kolleger og Folketing og en offentlig debat på? Jeg må sige til hr. Arne Melchior, at han må tale for sig selv. Der er ikke andre, der har anlæg for showbiz; det er faktisk en svær debat, der kører i offentligheden, og Folketinget skylder at inddrage offentligheden mest muligt. Vi kan ikke tillade, at folk kommer ind, det har vi ikke plads til. Det bliver så pressen, der kan følge med som offentlighedens repræsentanter. Og det havde været utilstedeligt, om vi ikke havde ladet den debat foregå på en sådan måde, at alle kan følge med. Men det er rigtigt, at det blev vedtaget ved en flertalsbeslutning i går, at det var offentligt. Det var en flertalsbeslutning.

Dorte Bennedsen (S):

Fru Pia Kjærsgaard stillede justitsministeren et spørgsmål om tidsterminer og procedurer. Jeg tillader mig at gå ud fra, at det var et retorisk spørgsmål, for fru Pia Kjærsgaard ved jo udmærket, at proceduren ikke er i regeringens hånd nu, men i Folketingets hånd. Det er os, der afgør den videre procedure i denne sag.

Jeg vil gerne her sige, at for Socialdemokratiets vedkommende finder vi det vigtigt, at loven gennemføres meget hurtigt. Om det skal være tirsdag, onsdag eller torsdag, vil jeg ikke stå og sige noget om i dag. Det ville være fuldstændig

uforsvarligt. Vi skal have stillet de spørgsmål, der skal stilles, bl.a. de spørgsmål, der stilles på baggrund af den høring på mandag, og vi skal have svarene på dem. Jeg er meget tryk ved, at vi retspolitiske ordførere, der i går sad og blev enige om høringen, også på fornøftig vis kan have løbende drøftelser og blive enige om, hvordan dette her gennemføres. Jeg går ud fra, at alle er interesseret i, at det sker hurtigt af hensyn til mulige konsekvenser, hvis det ikke skulle ske hurtigt.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil lige til orientering sige, at Dansk Folkeparti bestemt heller ikke er jubeltilhænger af den høring. Vi betragter det lidt som forhalings-taktik, ærlig talt. Men er Folketingets partier enige om, at den høring skal være, jamen så må vi jo prøve at få den i stand så hurtigt, som det nu åbenbart kan lade sig gøre på baggrund af SF's forslag, som endnu ikke er behandlet. Det synes jeg godt nok er utroligt.

Men der var så meget tvivl i går om, hvad der egentlig var blevet sagt den dag i Polensgade. Og i modsætning til hr. Arne Melchior og andre så hørte jeg derude, hvad der blev sagt. Jeg blev faktisk – og det har jeg også sagt til justitsministeren efterfølgende – lidt overrasket over justitsministerens udtalelser, for jeg var ærlig talt nervøs for, at han ikke kunne leve op til det. Justitsministeren sagde – og jeg citerer helt ordret, hvad der blev sagt: »Jeg fremsætter i denne uge et forslag, der, hvis det bliver vedtaget – og det tror jeg, det gør – betyder, at der til efterårsferien ikke længere vil være rockere derinde«. Dette sagde justitsministeren og pegede over på den anden side af gaden mod Hell's Angels-bygningen. Sådan var dét, og det var, hvad der blev sagt. Så nu har vi ligesom noget helt nøjagtigt på baggrund af den diskussion, som også blev taget i går, og som åbenbart bliver ført videre her i dag.

Men jeg er da enig i, at nu er det i Folketingets hånd, hvornår dette her skal behandles. Nu har hr. Bjørn Elmquist én gang været oppe med den dér udvalgsformandskasket på. Det kunne være, han kunne gøre det en gang til og så give lidt nærmere orientering, for udvalgsformanden må have gjort sig nogle overvejelser.

Arne Melchior (CD):

Jamen det var da dejligt at få justitsministerens udtalelser forleden dag i klar tekst. Det viser jo klart, at justitsministeren har taget det forbe-

hold, som er selvfølgelig i en sådan udtalelse og også i det, jeg har sagt. Men det er oven i købet sagt: hvis Folketinget vedtager det og vedtager det i tide.

Så skylder jeg vist en undskyldning for, at jeg i mit forrige indlæg brugte et engelsk ord og endda ikke har udtalt det så tydeligt, i hvert fald blev jeg misforstået af fru Margrete Auken. Jeg sagde ikke showbiz, men showpiece. Det var det, jeg i hvert fald mente, og som jeg også tror jeg sagde. Jeg vil fastholde, at det ikke er forekommet før – i hvert fald ikke i de parogtyve år, jeg har været herinde – at vi imellem de tre behandlinger indskyder en offentlig høring. Der indhentes høringssvar før et lovforslags fremsættelse, eller mens det forhandles i skriftlig form, men en offentlig høring af den art indskudt i en lovbehandling er ikke forekommet før, og det advarer jeg imod.

Og det er da rigtigt, at fru Margrete Auken kan bryste sig af en sejr, for det var hende, der vandt den sag i går, men lad os håbe, at det ikke sker så snart igen.

Helge Bo Jensen (EL):

Der har været en debat om grundloven og om en ændring af grundloven i de sidste år. Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om Socialdemokratiet eller regeringen i al stilhed er ved at skrive grundloven om.

I hvert fald kan man jo se af dette her lovforslag, at man berører og bøjer en række vigtige principper i vores grundlov, bl.a. forsamlings- og foreningsfriheden, boligens ukrænkelighed, lighed for loven og det, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist og man også er dømt skyldig. Og vi kan også læse i dagspressen – jeg mener, det var i Det Fri Aktuelt i går – at hr. Per Kaalund er parat til at fjerne ytringsfriheden for prøveløsladte fanger.

Der er altså i virkeligheden – eller er der? – tale om, at her er fremskyndet nogle procedurer omkring grundloven. Så ville det da være rart at få det på bordet.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil først lige i al fredsommelighed genopfriske hr. Arne Melchior's hukommelse. Det er faktisk ikke rigtigt, hvad han siger. Vi havde i december 1994, mener jeg, det var, eller også var det i december 1995, en høring om racismeparagraffen, efter at vi havde haft en førstebehandling. Vi har i denne folketingsperiode haft en

høring, offentlig og med det hele. Det dér show-piece, som hr. Melchior taler om, var i forbindelse med racismeparagraffen i straffelovens § 266 b, mellem førstebehandlingen og andenbehandlingen, og så kom tredjebehandlingen til sidst.

Til fru Pia Kjærsgaard: Fru Pia Kjærsgaard er medlem af Retsudvalget, og formanden kan i Retsudvalget ikke gøre andet og mere end det, som et flertal ønsker at gøre. Men vi har da tillægt det sådan, at vi allerede i eftermiddag, så snart vi er færdige her, mødes, stiller alle de spørgsmål, som jeg er sikker på medlemmerne har liggende allerede nu, og jeg ved, at justitsministeren er i beredskab, så vi kan kalde ham i samråd. Vi arbejder så længe i denne fase i udvalget, som medlemmerne ønsker det.

Jeg forudser, at vi så er færdige engang i aften eller i nat, og så skal Justitsministeriet have fred og ro til at svare på spørgsmål. Så snart de foreligger, kan vi samles igen. Jeg kunne gætte på, det bliver mandag morgen, og så er der høringen mandag eftermiddag, og umiddelbart derefter, har jeg forstået, er der mange medlemmer, der gerne vil stille spørgsmål, måske med citat fra eksperterne, og hvad det kan være i høringen, sådan at Justitsministeriet kan reagere derpå.

Justitsministeren skal måske i fornyet samråd i løbet af tirsdag formiddag, og så håber jeg meget, at vi allerede senest tirsdag ved midnat kan få afgivet den betænkning. Det vil jeg gøre mit til i hvert fald. Men som jeg startede med at sige, i et udvalg er formanden ikke andet end det, som flertallet vil gøre ham til.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil bestemt love Dansk Folkepartis tilslutning til, at dette her kan komme igennem så hurtigt som muligt, men så vil jeg også lige sige til hr. Bjørn Elmquist – jeg blev spurgt i går, men kunne ikke deltage, fordi jeg var ordfører i salen – at jeg godt vil tage forbehold over for den høring, der skal finde sted.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Enhedslistens ordfører var heroppe og udtalte bekymrede ord i forbindelse med grundlovens bemærkninger om boligens ukrænkelighed og forsamlingsfriheden.

Jeg sagde i min ordførertale, at jeg ikke tror, der er nogen, der synes, at det er en nem sag at finde balancen i disse her problemer. Men

grundloven taler også noget om hensyn til almenvellet. Det er ikke eksakt det udtryk, der står der, men det er det, der er meningen med det. Og det, der for os har været afgørende, er, at her er der en bevidst placering i bolig-tætte områder, og derved er vi i den situation, at mennesker, der er fuldstændig uskyldige i forhold til de stridigheder, disse grupperinger har indbyrdes, kommer ikke blot i en hypotetisk, men i en reel risiko, når de bor i og færdes i området.

Det er balancen: grundlovens hensyn til boligens ukrænkelighed og til forsamlingsfriheden kontra sikring af helt uskyldige mennesker over for den situation, at nogle bevidst bruger dem som skjold for at undgå angreb i den dér indbyrdes krig. Dér ligger balancen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Indlægget vil bl.a. omfatte et spørgsmål til justitsministeren.

Jeg kan forstå på nogle af ordførerne, at nu skulle det se ud, som om det var Venstre, der havde gennemtruffet en høring. Jeg vil godt sige, at vi har den grundlæggende opfattelse, at dette her er et lovforslag, hvor der skal udvises omtanke og omhu, og derfor var vi med på, da det forslag kom på bordet, at vi godt vil høre eksperterne, når vi ikke kan få høringsrunden. Men så skete der jo noget i løbet af dagen, som jeg ikke fik at vide i det ordførermøde, og derfor vil jeg godt spørge justitsministeren, hvordan tingene skal forstås.

Det blev sagt i går af justitsministeren, at hvis lovforslaget vedtages på tirsdag, den 8. oktober, kan loven træde i kraft søndag den 13. oktober. I praksis vil det nok sige mandag den 14., fordi Lovtidende ikke udkommer om søndagen. Vedtages lovforslaget den 7. oktober, kan loven træde i kraft allerede lørdag den 12. Statsministeren spurgte så, om der kunne gives dispensation her i Folketinget til at behandle lovforslaget, så det kan træde i kraft så hurtigt som muligt.

Nu er mit spørgsmål så til justitsministeren, og nu må vi have det på det rene: Ja eller nej? Skal disse beskyldninger fra statsministeren mod Venstre i går og justitsministerens bemærkninger i går forstås på den måde, at regeringen ønsker dette lovforslag til anden og tredje behandling på mandag, for så vil jeg godt her gentage, hvad Venstres politiske leder sagde fra Folketingets talerstol: Hvis regeringen beder Venstre om dispensation, fordi man mener, at lovforslaget ikke behøver nogen grundig

behandling, og fordi man selv tager ansvaret for lovforslagets juridiske indhold uden at lytte til de betænkeligheder, der er, så får regeringen dispensation, så gennemfører vi lovforslaget på mandag. Er det det, justitsministeren ønsker, så lad os få det afklaret nu.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Muligvis overtræder jeg nu Folketingets forretningsorden, som jeg i talende stund ikke helt er klar på hvordan ser ud. Mit spørgsmål er sådan set til Socialdemokratiets ordfører.

Jeg synes ikke, at vi fik ret gode svar på de alvorlige spørgsmål om væsentlige principper i vores grundlov. Det er jo ikke sådan, at vores holdning er, at man ikke skal gøre noget andet, men inden man i den grad antaster grundloven, som vi synes der er tale om her, bør man være helt sikker på, at man ikke har andre redskaber. Og jeg har forstået, at f.eks. politiet ved adskillige lejligheder har udtalt, at de mente, at de havde ressourcer og redskaber nok. Jeg synes sådan set, at vi har brug for den debat, inden det her bare bliver vedtaget, for det er meget alvorligt på kanten af grundloven efter vores opfattelse.

Så vil jeg også gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Er det sådan, at hr. Per Kaalund med sine udtalelser om ytringsfriheden taler på den socialdemokratiske gruppes vegne? Jeg har ingen sympati for Jønke, men alle borgere har jo ytringsfrihed i det her land, og jeg vil gerne høre, om det er i overensstemmelse med den socialdemokratiske gruppes opfattelse, at han ikke må tale, når han har udgang?

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Bare en enkelt ting yderligere til den socialdemokratiske ordfører:

Vi forstår godt bekymringen i de boligområder, hvor der ligger rockerborger og klubhuse. Det er klart, at det er et problem i et tæt bebygget område, hvor folk kan føle sig bange og også kan have grund til at føle sig bange; men hvad har Socialdemokratiet og ministeren så tænkt sig at gøre i forhold til de uskyldige mennesker, som bor dér, hvor rockerne bor privat?

Der er jo forskellige tal for, hvor mange rockere der er, men selv hvis man nøjes med at tage den hårde kerne, er det i størrelsesordenen 100 mennesker. Har de mennesker, der er naboer til deres adresser, ikke samme ret til beskyt-

telse, til at slippe for frygt, som dem, der bor ved siden af klubhusene? Og er det et spørgsmål om, hvor mange mennesker der bor pr. m², om man har ret til at være fri for angst, eller hvad det nu er, regeringen ønsker at gribe ind over for?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Det er ikke regeringen – og det tror jeg heller ikke, det skal være i et demokrati – der bestemmer, hvornår et folketingsudvalg afgiver betænkning. Folketinget tilrettelægger sit arbejde, når regeringen har lagt et lovforslag frem i Folketinget.

Regeringen har givet udtryk for sin holdning til det her. Sagen er, at vedtages forslaget på mandag, så kan det træde i kraft på lørdag, og vedtages det på tirsdag eller onsdag, så kan det træde i kraft mandag i ugen derefter.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Alt det, som justitsministeren sagde, vidste vi godt, da vi havde møde i går. Nu synes jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech er streng. Der sad to medlemmer af Venstre, og alt det dér vidste vi godt, og så blev der spurgt – noget arrigt – om vi virkelig skulle til at presse et mandagsmøde igennem, og så sagde vi andre: Nej, nu må I altså styre jer! Det sagde vi på foranledning af fru Birthe Rønn Hornbech. Nu må I altså styre jer, sagde vi til Socialdemokraterne, hvis det er det, I er ude på; og så blev der almindeligt grin. Og vi sagde, at selvfølgelig vil vi ikke være så forhippede, vi skal have et ordentligt forslag, og derfor fik vi så også vores høring igennem.

Jeg synes, det er skrap; én ting er, at fru Birthe Rønn Hornbech har fået spanking, og jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi skal sidde og overvære det her i Folketingssalen. Det er jo det, vi overværer nu, også med de to helte, som aldrig har lavet retspolitik før, siddende på første række dernede.

Nu kører vi det her stille og roligt igennem. Nu får vi vores høring på mandag, hvor vi bl.a. skal have svar på spørgsmålet om, hvorvidt det er i strid med grundloven, for hvis det er i strid med grundloven, så er det klart, at vi ikke skal støtte lovforslaget. Jeg forstår ikke helt, at fru Dorte Bennedsen mener, at vi kunne begynde at bøje lidt ved den. Det er altså ikke tanken i det her.

Vi skal simpelt hen have gennemgået på mandag, hvor de retspolitiske problemer i den

lov ligger, og om det vil virke. Hvis der ikke er retspolitiske problemer, altså retssikkerhedsmæssige problemer, og hvis det virker, så har vi ikke meget imod at støtte det. Men det vil vi altså godt have ordentligt gennemgået, og vi er glade for, at vi får mulighed for at få det ordentligt belyst.

Og så synes jeg, vi skal være fri for disse private familieskænderier heroppe fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen når jeg spurgte justitsministeren om et svar, så var det selvfølgelig, fordi justitsministeren og statsministeren i går selv gik ind i diskussionen om, hvordan proceduren skulle være. Det, jeg så bare ville have afklaret, var, om regeringspartiernes ordførere havde fået kontrordre i forhold til i går, for så var der selvfølgelig en ny situation.

Jeg kunne kun opfatte mødet i går på den måde, at der var et meget udbredt ønske om at få en høring. Vi synes, det er en god idé, vi synes, det er et alvorligt lovforslag, der skal behandles grundigt; men jeg kan kun gentage, at hvis der er en ny situation i forhold til det ordførermøde, og regeringen og regeringspartierne hellere ville have haft denne lov igennem på mandag, for at det, som justitsministeren uden at vide, at det var en ekspropriationslov, han ville fremsætte, kom til at love borgerne i Polensgade, så er Venstres svar fortsat, at så blokerer vi ikke for en hurtig gang gennem Folketinget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vi vil ikke være med til at hastebehandle det her forslag, så det både skal til anden og tredje behandling på mandag, men vi vil godt være med til at færdigbehandle det i løbet af den kommende uge.

Det er der to årsager til, at vi vil. For det første har regeringen og justitsministeren kendt til dette problem i 6 måneder; det er faktisk så lang tid siden, de første attentater startede, og der har været 7 attentater. Der har altså været mange af dem, og man har kendt problemet i månedsvis og kunne have forberedt lovforslaget.

Vi her i Folketinget fik lovforslaget i går eftermiddags, og lovforslaget er, for at sige det mildt, et usædvanligt lovforslag, og derfor er det også

rimeligt – og jeg tror også, det vil være til gavn for regeringen – at give Folketinget den tid, der er nødvendig for, at vi vender og drejer alle aspekter, inden loven kommer til endelig afstemning på torsdag i næste uge. Det kan vi altså ikke nå til på mandag.

Så der er gode, saglige grunde til at vente 2 eller 3 dage mere.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

For fru Birthe Rønn Hornbech er tanken om kontraordre øjensynlig noget velkendt, siden hun var nødt til at spørge, om det også havde været anvendt i Socialdemokratiet. Jeg kan til fru Birthe Rønn Hornbech sige, at den slags metoder anvender vi ikke hos os.

Så blev jeg spurgt om nogle bemærkninger, som en af mine partifæller, hr. Per Kaalund, havde gjort omkring ytringsfrihed. Jeg kan sige, at hos os er medlemmerne af gruppen optaget af tingene og gør sig mange overvejelser, og hr. Per Kaalund har øjensynlig gjort sig nogle overvejelser omkring ytringsfrihed. Det er altså ikke et tema, der har været drøftet i den socialdemokratiske gruppe.

Hr. Helge Bo Jensen var bekymret omkring grundloven og ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og bolig. Ja, jeg har erkendt, at det her er en balancegang. Der er forskellige forhold i grundloven, der skal i balance med hinanden. Grundloven giver også instrumenter, der skal gøre det muligt for samfundet at tage vare på borgerne og hensynet til almenvellet.

Og når hr. Helge Bo Jensen siger: Jamen, hvad med den enkeltes bolig? Det er for mig at se en anden sag. Det, vi er ude for i øjeblikket, er, at disse grupperinger bevidst vælger placeringer for deres egentlige tilholdssteder i tætbeboede områder, hvor de kan anvende civilbefolkningen som skjold i denne krig. Det er det, der er det afgørende for os.

Og endelig vil jeg gerne sige, at tilhold er jo ikke et nyt begreb i det danske retssamfund.

Pia Kjærsgaard (DF):

En gang imellem – men det er ikke ret tit – bliver man såmænd helt glad for at være medlem af en lille folketingsgruppe, for så behøver man i hvert fald ikke at stå og afvise hinandens påstande her fra talerstolen. Vi siger det samme, vi fire.

Dette drejer sig jo ikke alene om Polensgade. Der er jo masser af rockerborge rundt omkring, og dér eksisterer problemet altså stadig væk.

Jeg vil godt høre lidt om denne her høring, for jeg synes, det har skabt utrolig meget forvirring. På den ene side tror jeg, at fru Margrete Auken har en opfattelse af, at der er nogle, der på mandag vil sige, at det her lovforslag er grundlovsstridigt, på den anden side er der nok andre, der har en fornemmelse af, at de vil sige, at det ikke er grundlovsstridigt. Men alt i alt må ansvaret jo være den regerings, der har fremlagt det her forslag, for, om det er i strid med grundloven. Og jeg kan ikke forestille mig, at en regering vil fremsætte et forslag, som er i strid med grundloven.

Er det så ikke bare for at give det et blåt stempele, at vi skal have denne her høring på mandag? Er det ikke bare for, at der er nogle, der kan gå ud at sige, at det er i orden, mens andre kan være i opposition og sige, at det aldeles ikke er i orden? Jeg synes ærlig talt, at det er lidt søgt efterhånden med den snak om en høring, og jeg bliver mere og mere overbevist om, at den er overflødig.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu har der et par gange været refereret til nogle udtalelser fra mig i går bl.a. til Det Fri Aktuelt omkring ytringsfrihed. Jeg vil sige, at krænkelse af ytringsfriheden er mig inderligt imod, og jeg har overhovedet ikke nogen tanker eller planer om at stille forslag om at ændre noget ved det.

Men fanger, der er indsat til langvarig afsoning, får i den sidste del af afsoningsforløbet mulighed for nogle udgangstilladelser, og det, jeg mener, Kriminalforsorgen må se på, er, under hvilke former denne udgangstilladelse kan administreres, for den fastsætter visse regler for, hvordan man kan optræde osv. under udgang. Det er det jeg mener Kriminalforsorgen må se på. Ytringsfriheden er overhovedet ikke i mine tanker som noget, der skulle gøres indgreb imod.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er utrolig tilfreds med den klare tale fra den socialdemokratiske ordfører, fru Dorte Bennedsen. Det er så klart, at statsministerens og justitsministerens udsagn her i går aftes ikke skulle forstås som en kontraordre til den socialdemokratiske ordfører.

Jeg opfatter det så alene som et billigt politisk trick, at man taler om dispensation, når der slet ikke har været tale om det, og jeg må så konsta-

tere, at vi kan se bort fra, hvad de to ministre gav udtryk for i går aftes.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Den socialdemokratiske ordfører er jo meget åben og siger tingene klart: Her bliver der balanceret mellem forskellige hensyn i grundloven; vi synes så, det er en alvorlig ting at balancere for meget med grundloven.

Skulle vi ikke i stedet for rette opmærksomheden mod, hvad man i øvrigt kan gøre? F.eks. har vi peget på, at vi synes, politiet *har* gjort en indsats de sidste måneder, og vi støtter naturligvis politiets tilstedeværelse ved rockerborgene og den øgede patruljering.

Vi synes også, man skulle kigge på våbenloven og bestemmelserne om våbenbesiddelse. Vi ønsker, at skydevåben og det, der er endnu værre, skal helt væk fra gaderne. Det er nogle ting, der kunne tages fat i, hvor vi ikke skal til at balancere med grundloven.

Vi ønsker også, der bliver grebet ind over for de her fæstningsagtige bygningsværker. Der må den lokale planlægning kunne bruges som et instrument. Det er også en måde. Og endelig kunne man jo passende kikke på rockernes økonomi.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den socialdemokratiske ordfører ikke er enig i, at det kunne være relevant at kigge grundigt på de alternativer, før vi går videre og begynder at balancere med grundloven.

Formanden:

Jeg vil lige sige, at vi diskuterer lidt procedurer nu og ikke det egentlig materielle i selve lovforslaget.

Formanden sagde, at han syntes, det var udmærket, vi havde denne her diskussion, men vi skulle passe på, at vi ikke gik længere ind, så det i virkeligheden blev ordførerindlæg og ikke korte bemærkninger. Det var meningen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu synes jeg ærlig talt, at det her juridiske skoleridt har kørt længe nok. Og jeg synes, at fru Margrete Auken, som har så mange forskellige kasketter, burde tage sin præsidiékasket på, for hvis problemet er, at det, vi skal have afklaret på mandag, er, hvorvidt det her forslag er i strid med grundloven, så er fru Margrete Auken medskyldig i, at det overhovedet er blevet fremsat i dette Ting.

Præsidiet bærer ansvaret for, at grundlovsstridige forslag ikke bliver forelagt til behandling i dette Ting. Så enten har fru Margrete Auken ikke passet sit præsidiearbejde, eller også er denne høring aldeles overflødig set i relation til grundloven.

Vi kan sagtens i åbenhed diskutere det her alvorlige problem, men nu synes jeg ærlig talt, man skal begynde at diskutere justitsministerens forslag og så holde op med det her skoleridt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det skal kun være en forholdsvis kort bemærkning til hr. Helge Bo Jensen, og den skal gå på, at grundloven i relation til det, vi drøfter her, taler om to hensyn: Det ene er hensynet til boligen, hensynet til forsamlingsfriheden, og det andet er hensynet til almenvellet. Og vi synes faktisk, at når grundloven taler om to hensyn, er det vigtigere at prøve at afbalancere mellem de to hensyn i stedet for kun at lægge sig fast på det ene. Vi tror faktisk på, at vi er i bedre overensstemmelse med grundloven, hvis vi gør det sådan.

Så vil jeg gerne sige, at jeg er meget enig i bemærkningerne om rockernes økonomi og alle mulige andre instrumenter, der skal bringes i anvendelse.

Jeg sagde i min første tale, at dette forslag ikke er et forslag til bekæmpelse af rockerkriminalitet. Det kommer med nogle af de ting, vi har gjort, og med et lovforslag, der kommer her i løbet af kort tid. Dette forslag er et forslag til beskyttelse af uskyldige borgere.

Jeg er meget enig i bemærkningerne om, at vi skal bruge Told og Skat, og at vi skal bruge, jeg havde nær sagt 100 andre instrumenter til bekæmpelse af rockerkriminalitet, men her drejer det sig om at beskytte borgere, der har en risiko for helt uskyldigt at komme til skade.

Formanden:

Vi er herefter igennem de korte bemærkninger; der var også kun 28. Så går vi videre i ordfører-rækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Den socialdemokratiske ordfører startede sin ordførertale med at konstatere, at rockerproblemet havde været kendt i, jeg tror, ordføreren sagde flere år. Det er så sandt, som det er sagt, og det er også derfor, at Venstre sammen med

Det Konservative Folkeparti i flere år har forsøgt at gøre justitsministeren og regeringen opmærksom på problemet og har fremhævet vores egne forslag, som også vil blive behandlet senere i dag.

Rockerkriminaliteten udføres talmæssigt af en meget lille gruppe, men det er en modbydelig og kynisk kriminalitet med grov vold, drab, og hvad der er det værste: Det er en kriminalitet, som nok er rettet mod de rivaliserende bander, men uden at der overhovedet tages hensyn til lovlidige borgers tryghed og sikkerhed.

En del af en velfærdsstats tryghed og sikkerhed for borgerne er naturligvis også den, at borgerne ikke føler sig angste for at færdes på gader og stræder om aftenen, at borgerne ikke skal flytte fra deres dagligstue ind i soveværelset, fordi deres stuer vender ud mod gaden, hvor rockerborgen ligger lige over for. Det er naturligvis en fuldkommen uacceptabel situation.

Vi er i Venstre parate til at tage nogle initiativer ud fra det grundsynspunkt, at de forbrydelser skal opklares og forbryderne skal sættes i fængsel og afsone deres straf. Vi er parate til at slække en smule på retssikkerheden for forbryderne ud fra det synspunkt, at det er den brede befolknings retssikkerhed, det her drejer sig om.

Men det her lovforslag løser jo ikke et klap. Det flytter nogle problemer. Jeg hørte godt nok den radikale ordfører i radioen forleden dag to gange sige, at rockerne skulle flyttes ud på landet. Jeg ved ikke, om det er regeringens kriminalpolitik, at de kriminelle og kriminalitetsproblemerne skal flyttes ud på landet! Jeg vil godt sige det igen: Vi vil have stoppet rockerterroreren. Den skal ikke bare flyttes.

Vi havde egentlig troet, at regeringen var enig med os. Allerede i den skriftlige åbningstale sidste år lovede statsministeren, at der ville blive fremsat lovforslag til bekæmpelse af rockerkriminaliteten. Det skete ikke. I stedet måtte V og K fremsætte deres egne forslag, og de vil som sagt komme til behandling senere på dagen. Vi vil samtidig med det forslag, vi her taler om, have afklaret, om man fra regeringens side vil stemme for vores forslag.

Om substansen i det nærværende lovforslag har jeg sagt, at det ikke løser noget, men kun flytter problemerne. Derudover vil jeg sige, at det jo er et opgør med mange grundlæggende retsprincipper. Det bekymrer os, og derfor er vi tilfredse med, at det ender med den høring. Men så går jeg også ud fra, at alle partier er enige om,

at vi skal lytte til, hvad de mennesker siger, ligesom jeg også går ud fra, at justitsministeren behjælpeligt vil give os skriftlige svar på de spørgsmål, der kommer.

Det med at stå og tale i mellemgangen og korrespondere i pressen og gå til en høring nytter ikke noget. Det er regeringens ansvar, om det her lovforslag opfylder de juridiske regler og grundprincipper, som vi hylder her i Danmark; det er alene regeringens ansvar.

Vi vil altså arbejde – jeg tror, det var hr. Anders Fogh Rasmussen, der sagde det i går – dag og nat for at få det her færdigt inden efterårsferien, når det nu betyder så meget for justitsministeren.

Jeg kan forstå på fru Dorte Bennedsen, at hun er enig i den høring, og så lover det forhåbentlig godt for, at vi med omhu og omsorg og grundighed kan få drøftet det, men jeg vil godt igen her til sidst gentage den appel, som min politiske leder hr. Uffe Ellemann-Jensen kom med i går: Vi vil meget gerne indkaldes til statsministeren, der nu har taget sig af retspolitikken, der nu endelig er begyndt at interessere sig for retspolitikken, for at vi samlet kan få lagt en plan for, hvordan vi bekæmper rockerkriminaliteten. Det er jo det, det drejer sig om. Vi er parate til at møde i Statsministeriet, når statsministeren kalder på os.

Formanden:

Så er der to korte bemærkninger. Hr. Bjørn Elmquist og hr. Helge Bo Jensen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Der er unægtelig en del, der tyder på, at Venstres ordfører ikke har fattet, hvad det her forslag går ud på. Min bemærkning, som hun refererede fra vores radioavisdiskussion, gik jo netop på, at vi ved hjælp af dette forslag kan få rockerne ud af de tæt bebyggede områder, få dem ud af deres rockertilholdssteder.

Det bliver naturligvis ikke bedre af, at de rykker ud til en landsby, så hør nu efter. Det plejer der altid at blive sagt fra denne talerstol fra fru Birthe Rønn Hornbechs side, når der tales til andre. Hør nu efter, for ellers er der ingen chance for at forstå det, hvis man åbenbart ikke selv kan læse sig til det.

Det bliver ikke bedre af, at de rykker ud i en landsby. Der er også naboer. Men kommer de ud i en grusgrav, hvor der ikke er nogen naboer, så er den frygt, som er spredt hos naboer, ikke

længere til stede. Rykker de ind i et industri-kvarter, hvor der ikke bor nogen mennesker, så er det også et eksempel på, at det, vi har tilsigtet med denne lov, er opnået. Så enkelt er det.

Der er mange andre ting, der skal til for at løse rockerproblemet. Det er vi enige om.

Formanden:

Hr. Helge Bo Jensen og derefter fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Det virkede en lille smule uklart, hvad Venstres position egentlig er. Vi kunne læse i avisen her til morgen, at den eneste mand i Venstre, nemlig fru Birthe Rønn Hornbech, er blevet lagt ned i aftes, og det synes vi er meget beklageligt. Vi håber ikke, det er derfor, at meldingen er en lille smule ulden.

Hvis man siger, at det her forslag – hvilket vi er enige i – ikke løser et klap, at det blot flytter problemet, så er der jo en meget nærliggende konsekvens, nemlig ikke at støtte forslaget.

Jeg vil gerne høre, om Venstre er ved at lande på den position.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt sige til hr. Bjørn Elmquist, at når jeg fremhævede fraværet af regeringsinitiativer til en bedre efterforskning, så er det selvfølgelig, fordi det blev lovet allerede i åbningstalen sidste år. Det er blevet lovet på møder, hvor statsministeren har deltaget. Det stod i åbningstalen. Når man kan nå at lave dette forslag, hvorfor er man så ikke også kommet med de andre forslag, så vi samlet kunne tage stilling?

Så vil jeg godt sige noget om alle disse rygter, der løber om, hvad der egentlig skete mellem hr. Uffe Ellemann-Jensen og mig sent i går aftes på mit kontor, for jeg kan jo høre, at det bliver bedre og bedre, efterhånden som historien bliver fortalt videre: Vi havde en politisk snak, som vi så tit har, og vi gennemgik den nydannelse, at to ministre fra Folketingets talerstol begyndte at blande sig i, hvordan Folketinget skulle køre sagen her. Det var det, vi diskuterede, og resultatet har man kunnet høre fra denne talerstol her til morgen.

Men for at hr. Uffe Ellemann-Jensen ikke skal have et meget dårligt ry, så vil jeg sige, at ingen behøver tænke grimme tanker om, at Kirkeudvalgets formand og hr. Uffe Ellemann-Jensen drak en flaske rødvin i går aftes.

Helge Adam Møller (KF):

Hvem er årsag til, at dette lovforslag er fremsat? Hvem har ansvaret for, at uskyldige mennesker i Nykøbing Falster og i Roskilde, i Dalby, i Stenløse, i Aalborg og København frygter for deres liv, og med god grund? Jeg tror ikke, der er mange, der er i tvivl om svaret. Det er rockerne, helt specielt Hells Angels og Bandidos, to organisationer, som har et utal af ekstremt kriminelle medlemmer, som koldsindigt, hensynsløst og asocialt anvender alle midler for at nå deres mål, og det er midler, der også indbefatter drab og lemlæstelse.

Men der er også andre, der har et medansvar for situationen i dag, et medansvar, som de ikke kan løbe fra. Det medansvar har regeringen, og de har et medansvar, fordi de i næsten to år har vidst, hvilke midler der var nødvendige for at bekæmpe rockerkriminalitet, men intet har gjort. De har et medansvar, fordi justitsministeren her i denne Folketingssal i maj 1995, for halvandet år siden, lovede, at der skulle ske noget, og fordi statsministeren fra denne talerstol sidste år i åbningstalen lovede, at der skulle ske noget. Og intet skete.

Harvede de nødvendige lovregler været gennemført for allerede halvandet år siden, da forslaget kom første gang, er der ingen tvivl om, at mange af de Hells Angels og de Bandidos og deres supportere, som i dag laver den kriminalitet, der er årsag til det her lovforslag, havde været fængslet, og så havde den indbyrdes krig haft et langt mindre omfang, end den har i øjeblikket.

Så til lovforslaget: Kernen i lovforslaget er, at det grundlæggende ikke løser det egentlige problem. Det egentlige problem er jo at gøre det muligt at anholde, dømme og fængsle dem, der begår kriminalitet, men dette lovforslag flytter først og fremmest problemet fra et sted til et andet, og det er selvfølgelig godt nok. Det hjælper nemlig de 500 eller 1.000 familier, som bor lige ved siden af rockerborgene, og det vil vi ikke modsætte os.

Men vi Konservative vil langt mere, ligesom vi ville i marts og maj 1995, og som vi ville i februar, marts og maj dette år. Vi vil give politiet redskaberne og mulighederne, så det kan jage rockerne. De skal jages ved nat og ved dag, i by og på land, de skal kunne aflyttes, de skal kunne ransages, de skal have konfiskeret deres våben og deres kriminelle formuer, de skal indsættes i særlig sikrede fængsler, og samtidig vil vi give politiet mulighed for at beskytte

vidner og mulighed for at anvende civile agenter.

Vi ser nu frem til de forhandlinger, som statsministeren bebudede i går, så De Konservative, Venstre og regeringen i fællesskab kan skabe flertal for en total, en benhård og en hurtig indsats mod rockerne og andre grove kriminelle. Samtidig vil vi sikre os, at hver ekstra time, hver ekstra krone, som politiet har anvendt i denne jagt gennem de sidste 8 måneder, og som skal anvendes i de kommende år, kompenseres. Rockerne skal ikke være skyld i, at andre kriminelle får let spil, og at befolkningens tryghed mindskes, så der skal ske fuld kompensation.

Lad mig sige til slut: Rockerne skal bekæmpes med alle midler, alle lovlige midler!

Margrete Auken (SF):

Det er jo helt beroligende, når de to tilstedeværende rockere, der sad dér med deres truende adfærd på første række og skulle holde styr på medlemmerne, nu har forladt salen, så vi andre trygt og roligt kan fortsætte uden fare for, at der sker alvorlige ting og sager.

Nej, spøg til side. Der er ingen tvivl om, at SF synes, at vi har et problem med de rockere. Vi synes ikke på nogen måde, at det er synd for rockerne. Der har været noget avisskriveri her på det allersidste, hvor det nærmest var, som om de var nogle stakler, som vi skulle behandle, som om de var i den helt skrøbelige ende. Men jeg synes f.eks. slet ikke, de skal sammenlignes med småpusherne og smånarkomanerne på Vesterbro. Der er altså en eller anden proportionsforvrængning i det.

Der er ingen grund til at have ondt af dem, og vi vil også gerne i SF være med til at sætte en stopper for den hærgen, som de åbenlyst udfolder, og som tydeligvis virker – og med god grund, tror jeg – truende for de folk, der bor i nærheden af dem. Rockerne har i almindelighed ikke været direkte truende over for civile borgere. Jeg synes i øvrigt, det er noget vi skal passe på ikke sker, men det er klart, at det er farligt at bo ved siden af nogle, der i den grad bruger krudt og kugler og bomber og åbenbart ikke engang kan ramme, så man ikke ved, hvor deres skarpe skud farer hen.

Vi vil godt være med til at løse problemet, men det skal være sagt fuldstændig tydeligt, at det må selvfølgelig ikke ske med metoder, så vi selv kommer til at ligne rockerne. Det er altså også vigtigt. Det må være med metoder, som overholder grundlæggende retsprincipper. Jeg

synes f.eks. ikke, vi på nogen måde må sige, at vi kan bøje grundloven. Det er ikke nogen hensigtsmæssig formulering. Det kan godt være, der er en række andre retsbestemmelser, som havner i noget kludder og mos, og det er bl.a. noget af det, vi skal have opklaret ved høringeren på mandag, om der er så meget kludder i lovforslaget, at det bliver uhåndterligt.

Jeg synes f.eks., det er helt overdrevet dramatisk at lave en strafferamme på 2 års fængsel, mens man ikke kan bruge bøder osv. Tænk, hvis man kommer til at gå ind et af de steder, hvor der er sat et skilt op, som – efter hvad jeg kan forstå ifølge stk. 2 i lovforslaget – er den eneste foranstaltning, som kan advare. Kommer man til at gå ind et eller andet sted, kan man ikke engang nøjes med at få et venligt vink eller måske en bøde, så skal man mindst 30 dage i spjældet. Det er altså på en eller anden måde ude af proportion, også i sammenligning med, når vi ellers giver tilhold til folk om, hvor de må være.

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, vi skal sikre os, at loven kommer til revision meget, meget hurtigt. I selve lovteksten står der jo ikke, at den drejer sig om rockere, og der er mange, der måske med rette har været bekymrede for, om den også kunne bruges mod andre end rockerne. Derfor bør loven nok kun have en løbetid på ét år. Sådan noget kan vi snakke om, men det hører i hvert fald også med, hvis SF skal kunne støtte forslaget.

Men det skal være helt sikkert, at forslaget ikke er i strid med grundloven. Den afslappede holdning til tingene har jeg altså ikke. Jeg kan godt gå med til, at nogle af de andre regler ser klumsede ud, men det minder altså lidt om det skilt, der er på hønsebroen ude ved Valby Station, hvor der er et skilt med en cykel med en streg over. Det fortolker vi alle sammen sådan, at her har cyklister ingen rettigheder, og det er et vældig godt skilt, fordi det får cyklisterne til at opføre sig meget, meget ydmygt og pænt på den bro. Men de cykler jo alle sammen over den alligevel, og derfor siger vi om regler af den art: Kan der være sådan noget elastik i noget, som ikke er ordentligt? For det er altså en kludret lov, der er lagt frem foran os, og vi skal vurdere, om problemerne er for store.

Og så skal vi også kunne vurdere, om loven overhovedet kan håndhæves. Måske opdager vi på mandag, at politiet og andre siger: Jamen vi kan godt glemme at få det her til at virke. Og der er faktisk flere fra politiets side, der har været bekymrede, så det må også tydeliggøres.

Og endelig er vi interesserede i at få undersøgt den påstand, som Gorm Toftegaard Nielsen og senest i går Ib Dalgas Rasmussen i Politiken har gjort opmærksom på: At rockerne muligvis bør forbydes ifølge grundlovens § 78, altså ikke ved en særlov, men simpelt hen fordi man kan bruge grundlovens § 78. Det må undersøges, om den påstand holder vand. Sådanne ting bør også opklares.

Jeg vil godt sige til sidst, at selv om SF selvfølgelig er meget taknemlig over, at vi får så strålende opbakning til en høring, er det altså ikke på grund af det udadvendte i denne sag, vi er glade for at få høringen igennem, men simpelt hen fordi vi er i tvivl og synes, at problemet er svært. Og jeg vil gerne bede både fru Pia Kjærsgaard og andre, der har hånet SF for at bede om den høring, om at have lidt overbærenhed med os. Vi må altså bruge de åndsevner, vi har, og det er så, hvad det er. Vi synes, problemet er svært, og vi synes ikke, at den debat, vi har hørt indtil videre, har løst det for os, så vi er glade for høringen.

Formanden:

Ved en fejl fra min side fik hr. Frank Aaen ikke en kort bemærkning efter hr. Helge Adam Møllers indlæg, men så får han den nu.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er til hr. Helge Adam Møller, som gav sin støtte til dette lovforslag, men indrømmede, at det ikke løser problemet, men flytter rundt på det. Og det må altså undre og give anledning til stigende undren – det må fru Margrete Aukens indlæg i øvrigt også – at man i den grad er indstillet på, om ikke at overtræde grundloven, så balancere på kanten af grundlovens bestemmelser. Det må jo skyldes, at der simpelt hen ikke er andre løsninger på problemet i Polensgade eller de andre steder, hvor rockerborgene er.

Derfor vil jeg spørge hr. Helge Adam Møller, som jo er med i det politiforlig, der er trådt i kraft i år, om det politiforlig var for dårligt, når politiet ikke kan håndtere den slags sager, vi har her. Og er hr. Helge Adam Møller uenig, når Hanne Bech Hansen og Per Larsen, højtstående ledere i politiet, siger i tv, som de gjorde forleden, at de er i stand til med de midler, de allerede nu har, at håndtere de her problemer? Er hr. Helge Adam Møller uenig i de udtalelser fra politiets ledelse, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Frank Aaen spørger, om det er et dårligt politiforlig. Nej! Det kunne have været endnu bedre, hvis vi havde haft 90 mandater, men når man tænker på, at resultatet blev, at der er 320 flere politifolk på gaden i dag, den 4. oktober 1996, end der var på samme dato sidste år, så er det vel ikke så dårligt.

Så spørger hr. Frank Aaen, om jeg kan tilslutte mig det, politiledelsen siger om, at politiet godt kan løse problemet. Nu var jeg i fjernsynet sammen med kriminalinspektør Per Larsen i går, og han sagde klart og tydeligt, at selvfølgelig gjorde man alt, hvad man kunne, og man kunne løse en masse af tingene. Men man kunne løse langt flere problemer, hvis man fik de nødvendige redskaber, som bl.a. er nævnt i det beslutningsforslag, som vi skal behandle om 3-4 timer, når lovforslaget her er behandlet færdigt, nemlig mulighed for øget telefonaflytning, beskyttelse af vidner, anvendelse af civile agenter osv. Det sagde han så sent som i går i fjernsynet. Og det er jo helt klart, for dem, der er kommet med forslaget, er Rigsadvokaten, embedsmænd fra Justitsministeriet, politiets folk og Kriminalforsorgen. Det har de altså selv været med til at bede om.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Alle er enige om, at problemet med, at der bor rockere i tætbefolkede områder, skal løses, så andre folk ikke skal være bange for at bo der. Alle er enige om det. Men det, der undrer i debatten her, er, at man så ensidigt tilslutter sig et forslag, som stort set alle også er enige om i hvert fald er på kanten af grundloven. Det er jo meget alvorligt, at et Folketing gør sådan, og derfor bør Folketingets flertal naturligvis være fuldstændig sikker på, at der ikke er andre midler i en given situation.

Og nu har vi lige fået at vide, at der er 320 flere betjente i dag, end der var sidste år. Jamen så send nogle af de 320 betjente ned i Polensgade, og send også nogle af dem op til Aalborg, og hvor der ellers er brug for dem. Så gør dog den slags ting. Hvorfor vil man ikke debattere andre midler, når selv politiets ledere siger, at de mener, der er andre midler, og at der er tilstrækkelige midler inden for de gældende ressourcer og de gældende regler, inden man hopper til at komme på kant med grundloven?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Bare for historieskrivningens skyld: Jeg sagde ikke, at der er 320 flere politifolk i dag, den 4. oktober 1996, end der var sidste år. Jeg sagde, at der er 320 flere på gaden, og det er jo det, der specielt er problemet for de kriminelle, og det synes vi er godt.

Men vi synes ærlig talt, det er destruktivt, hvis vi døgnnet rundt i de 14-15 rockerborge, der er spredt over hele landet, skulle have seks eller 12 mand stående døgnnet rundt og kun bevogte rockerborgene, for det vil beslaglægge ressourcer. Hver gang man anbringer seks betjente, og der skal være døgnvagt, kræver det seks gange så mange på årsbasis. Der skal 36 mand til at beskytte én rockerborg effektivt.

Og så må jeg gøre opmærksom på – og her taler jeg lidt af erfaring – at en panserværnsraket kan altså flyve omkring 800 m, hvis det er en Carl Gustav, og ramme inden for en diameter på en enkelt meter. Nu er rockerne heldigvis nogle håbløse amatører, men selv om man lægger en ring af politifolk uden om dem, kan de stadig væk skyde hen over hovedet på politiet. Så det, der er effektivt, er at fjerne dem, og det, der er endnu mere effektivt, er at sætte dem i fængsel. Det er det, vores forslag går på.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg skal ikke gå ind i, hvad forslaget går ud på, og jeg skal heller ikke prøve at referere det, for jeg mener, det må være velkendt efterhånden. Men jeg vil gøre et par bemærkninger om den kritik, som jeg har set blive fremsat fra forskellige side, ikke mindst fra præsidenten for Københavns Byret, Claus Larsen.

Kritikken bar meget tydeligt præg, vil jeg sige, af, at han ikke havde set forslagets paragraffer og bemærkningerne til det. Han var inde på, at med dette forslag ville man kunne gøre indgreb over for grupper og personer, som blev udsat for trusler fra andre uden selv at svare på de trusler. Jeg må gøre opmærksom på, at der i bemærkningerne til lovforslaget er gjort udtrykkelig opmærksom på, at det kan denne lov ikke bruges til. Den kan alene bruges i de tilfælde, hvor der bliver opgør af lignende karakter, dvs. gensidige indbyrdes opgør mellem flere grupper. Den kritik må altså tages tilbage, og derfor har jeg også den forventning til den høring, vi har talt om tidligere her i formiddag, at den vil få afklaret en lang række af disse problemer.

Jeg har også hørt spørgsmålet om straffen blive nævnt, og jeg vil meget gerne høre, hvilke præcise indvendinger man har i så henseende.

Jeg må sige, at jeg er af den principielle opfattelse, at dette forslag ikke er på kant med grundloven. Jeg tror, hr. Frank Aaen sagde for lidt siden, at vi var vist alle sammen mere eller mindre enige om, at forslaget her var ude i nærheden af kanten af grundloven. Det mener jeg bestemt ikke. Jeg mener, det er meget målrettet. Det gælder til gengæld ikke alene for rockerne, det kan også blive udstrakt til at omfatte den slags grupper, jeg nævnte før. Hvis der virkelig skulle være andre grupper, der nåede ud i så hidsige og farefremkaldende opgør for alle andre dele af befolkningen, synes jeg også, det er nødvendigt at have den lov.

Jeg vil også godt gøre en bemærkning til spørgsmålet om, hvor længe loven skal gælde. Der står i forslaget, at den skal til revision i hvert fald om 2 år. Jeg vil gerne bede ministeren om at overveje et forslag om, at når loven har været i kraft i ét år, skal der udfærdiges en fyldestgørende og grundig rapport om, hvad der er foregået, og hvad erfaringerne med loven er, og denne rapport skal sendes til f.eks. Folketingets Retsudvalg eller til hele Folketinget. Det skal ikke komme an på det. Og hvis ministeren vil give tilsagn om det, så synes jeg, vi skal prøve at huske at få det skrevet ind i betænkningen, når vi når dertil.

Så skal min sidste bemærkning være, at vi skal huske, at det her jo ikke er et forslag, der står alene; det har jeg også været oppe at sige under nogle af de andre korte bemærkninger. Der er mange andre ting, der skal løses: selve problemet med rockerkriminaliteten og rockerne som fænomen.

Jeg har ikke spor imod, at folk godt kan lide store motorcykler, jeg synes selv, motorcykler er dejlige at køre på, og at folk kan lide at samles for at have den slags interesser, selvfølgelig skal de have lov til det. Men vi skal være sikre på, at man ikke ender med at være en forening, der prøver på at opnå sit formål, dvs. være større end de andre, ved hjælp af ulovlige midler. Hvis det er tilfældet, så skal vi have vores udøvende myndighed, dvs. anklagemyndigheden med bistand fra politi og fra Told og Skat og fra socialmyndigheder, til at samle den nødvendige dokumentation og så gå til domstolene og se, om ikke de vil afsige en dom i henhold til grundlovens § 78, stk. 2.

Det er ikke en politisk aktion. Det er ikke noget med, at vi som politikere skal ud og finde en balance med hensyn til foreningsfriheden. Det er et spørgsmål, som domstolene skal tage stilling til, og det er lige præcis det, de er ansat til.

Formanden:

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech for en kort bemærkning og derefter fru Jette Gottlieb, har jeg forstået.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har et spørgsmål til justitsministeren i forlængelse af det, hr. Bjørn Elmquist sagde om hvem, lovforslaget omfatter.

Har jeg ret, når jeg læser lovforslagets bemærkninger sådan, at lovforslaget også vil kunne finde anvendelse på rivaliserende pakistanerklarer, der bruger våben, israelere og palæstinensere i Danmark, der bruger våben, tyrkere og kurdere i Danmark, der måtte bruge våben? Kan ministeren bekræfte, at det er sådan noget, man har tænkt på i lovforslagets bemærkninger? Hvis ministeren ikke kan bekræfte det, så vil jeg gerne vide, hvad det så er for nogle grupper, man har i tankerne.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Lovforslagets forhold til grundloven er jo ikke den eneste betænkelighed af juridisk art og politisk art, man kan have.

Lovtekstens ord har jo en meget bred formulering om, hvem det er, der rammes af forslaget. Men i bemærkningerne indsnævres det til et særlovsgrensede tilfælde, og er der ikke på et tidspunkt så stor en afstand mellem lovtekstens formulering og bemærkningernes formulering om, hvem lovforslaget handler om, at man må sige, at der faktisk ikke er identitet mellem de to ting?

Og hvordan kan man sikre sig, at de juridiske instanser, der senere skal bruge loven, vil opfatte bemærkningerne som det bærende – i direkte modsætning til lovteksten. Det må man jo forholde sig til. Det er ikke særlig enkelt, tror jeg.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at domstolene jo ved fortolkningen af en paragraf skal anvende bemærkningerne. Der er selvfølgelig ikke den

samme, kan man sige, lovskraft, som når det står i paragraffen. Men det synes jeg faktisk er et emne, som fru Jette Gottlieb og andre af os bør dyrke, når vi får vores høring, og vi kan stille spørgsmål til Justitsministeriets Lovafdeling.

Det er faktisk et relevant spørgsmål. Jeg mener ikke, der er tvivl om, at vi ved vores formulering af paragrafferne faktisk er i generelt ærinde, men bemærkningerne gør, at den skal målrettes mod lige præcis de grupper, der opfylder de betingelser.

Jeg vil ikke foregribe justitsministerens svar, men jeg vil da sige, at man skal huske på, at der skal være tale om indbyrdes, gensidige opgør mellem grupper, før de overhovedet kan komme ind i billedet. Og så skal der altså være en intensitet, og det skal være i et område i landet, hvor folk bringes i fare, fordi det foregår i tæt-bebyggede områder. Det er jo ikke nok, at der er en skudveksling et eller andet sted mellem to grupper. Der skal virkelig være tale om et opgør af den intensitet, der her er tale om, og gensidigt; det er ikke nok, at man bliver angrebet af andre.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Så vil jeg sige til hr. Bjørn Elmquist, at hvis det er juridisk klart, så er det jo politisk snyd. Hvorfor i himlens navn skriver man ikke ind i lovteksten, hvem det er man gerne vil have til at blive omfattet af det lovforslag? Hvorfor laver man så lovteksten alment og bemærkningerne meget specifikke? Det er mig ubegribeligt.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Jeg vil lige til sidst til den radikale ordfører sige, at vi hører meget om den her høring, og vi synes da også, det er bedre med en høring end ingen offentlighed omkring sagen, og vi hører, at den her høring vil afklare mange problemer.

Er det sådan, at De Radikale f.eks. er parat til at droppe loven, hvis det viser sig, at det ikke alene er personer som byretspræsidenten i København, der synes, at den er meget betænkelig, og hvis det kan godtgøres, at der er alle de her problemer, som vi snakker om? Er De Radikale parat til at tage konsekvensen af det, eller har man bundet sig på hænder og fødder?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til fru Jette Gottlieb: Jeg synes i og for sig, at jeg svarede fyldestgørende første gang. Hvis fru Jette Gottlieb stadig væk føler, at der er et problem i det her, og vil have belyst, hvordan praksis plejer at være, så spørg i Lovafdelingen og spørg de jurister, som vil være med til høringen på mandag.

Til hr. Helge Bo Jensen vil jeg sige: Jo, vi føler, som det ligger i dag, at det er forsvarligt, men kommer der relevant kritik, så er jeg sikker på, at alle partier vil tage sig af den og sørge for, at den nødvendige uddybning af den kritik bliver sat i værk.

Nu er jura jo ikke altid en hundrede procent eksakt videnskab. Det er jo ikke som matematik, hvor 2 og 2 plejer at være 4, og vi ved, at jurister kan debattere mange ting. Men når nu byretspræsidenten blev nævnt igen, så vil jeg dog fastholde, hvad jeg sagde før, at han jo ikke har fastholdt sin oprindelige kritik. Som jeg har set det fremstillet i pressen, så er der nu kun fra hans side ét kritikpunkt tilbage, nemlig det med straffebestemmelsen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at regeringen og justitsministeren vil få Fremskridtspartiets fulde opbakning til at få stoppet den her rockerkriminalitet. Vi har taget det som udtryk for, at både Folketingets formand og Justitsministeriets Lovafdeling står som garant for, at vi ikke har problemer med grundloven. Ellers burde vi ikke have haft det her forslag til behandling i dag.

Når det er sagt, er det også nødvendigt at sige, at når man finlæser forslaget, så er det jo ikke sådan, at man skal sidde og bryste sig i Justitsministeriets Lovafdeling. I og for sig kan jeg godt forstå dem, som har udtalt, at udformningen af forslaget ikke burde have særlig høj karakter. Det må vi tage til efterretning, og kan det gøres på en anden måde under udvalgsarbejdet, så håber vi, at det bliver gjort.

Men det er også nødvendigt at sige, at det er uforståeligt for Fremskridtspartiet, at der skulle gå så lang tid, før regeringen besluttede sig til at tage det her problem alvorligt. Særlig justitsministeren burde have røde ører. Helt fra marts 1995 har der ligget en fuldt færdig plan om, hvordan hele rockerkriminaliteten kunne og burde bekæmpes, oven i købet lavet af en arbejdsgruppe nedsat af justitsministeren.

Der er heller ingen tvivl om, at det, vi vedtager så hurtigt, bør have midlertidig karakter og erstattes af noget meget mere vidtgående, noget meget mere håndgribeligt, og jeg har da også forstået det sådan, og jeg håber, at vi ikke skal nøjes med tomme ord på det punkt. Derfor håber jeg også, at de, der får afgivet betænkning over ministerens forslag så hurtigt, det vel kan lade sig gøre, vil sikre, at der også bliver afgivet betænkning over de andre forslag, der handler om det samme problem.

Det er helt klart, at skurkene i det her spil er rockerne, men det er lige så klart, at de medskyldige er regeringen og den slatne retspolitik, som har været anført særlig af Det Radikale Venstre. Der er heller ingen tvivl om, at når vi kun har det her lidt sølle forslag til behandling i dag, så skyldes det formentlig, at resten er blevet bortcensureret af Det Radikale Venstre.

Men jeg er nødt til at stille justitsministeren nogle ganske konkrete spørgsmål.

Når politiet nu skal ud og bruge alle de her forbud osv., som står i loven, hvilke ekstra ressourcer har justitsministeren så tænkt at tilføre politiet? Eller mener justitsministeren, at man så skal lade være med at gå efter bankrøvere, mordere og andre lovovertrædere andre steder? For politiet kan jo ikke være to steder på én gang.

Så synes jeg også nok, at man burde have spurgt sig selv: Er der ikke andre steder, man kunne have ledt efter noget, der kunne have hjulpet?

Og jeg står her med planloven. Og jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren: Har regeringen overvejet alle de mange bestemmelser i planloven, som måske også kunne have været bragt i anvendelse?

Og hvorfor har regeringen ikke samtidig fremsat et ændringslovforslag til lejeloven osv., osv., så man kunne sikre, at når der kom opsigelser, så var der opsigelsesgrund, i stedet for vi nu skal have sager om lejemål kørende, som man godt ved, man efter tre år taber i Boligretten?

Og så kunne jeg godt tænke mig, at ordførerne heroppefra vil kommentere – jeg ved godt, at man har sagt det i Retsudvalget i går, men jeg synes, det er vigtigt, at vi også herfra sender et signal ud til befolkningen herom – at dømte mordere som Jønke altså ikke skal være markedsføringsorgan for de kriminelle rockere, som vi nu skal prøve at få has på i Folketingets Retsudvalg. Fremskridtspartiet vil protestere imod det. Der bliver skrevet et brev til formanden for

Retsudvalget i dag, og vi håber altså også, at ordførerne vil kommentere det heroppefra.

Og når man ser på, hvor mange indlæg der har været i pressen, så kan man næsten ikke bære dem herop.

Men jeg synes, det er forkasteligt, at vi skal nøjes med det her ene forslag. Vi tager det som et udtryk for, at regeringen ikke har vidst, hvad den skulle gribe og gøre i. Og når nu rockerne har taget beboerne som uskyldige gidsler, så følte regeringen sig nødsaget til at handle.

Vi håber, at der kommer klokkeklare tilsagn også i form af andre vedtagelser samtidig med det her, så vi er sikker på, at det her ikke kommer til at stå alene.

Helge Bo Jensen (EL):

Statsministeren og regeringen tror åbenbart, de har fundet en opskrift på at redde et Socialdemokrati i krise og en regering i problemer. Lov og orden, politiske problemer med retningen og politiske problemer med visionerne skal åbenbart bare overdøves, og det er en opskrift, vi har set før.

Vi hørte et svagt ekko i vores baghoveder i hvert fald fra USA med Bill Clinton og fra England med Tony Blair, som prøvede nogle lignende gymnastiske øvelser for at skjule nogle mere alvorlige problemer i deres partier og deres regeringer.

Det er jo nok en lidt usædvanlig situation, at vi har 10 lov- og ordensforslag til behandling i Folketinget på en og samme dag. Vi har før været inde på det problematiske i, at vi oven i købet kun har haft noget i nærheden af 10 timer til at læse de her forslag. Lad det ligge.

Det er i hvert fald helt klart, at sagen er kommet ud af proportioner. Vi ser for eksempel frem til, at statsministeren hidser sig tilsvarende op og kræver en tilsvarende handling, når det gælder de mange hundrede dødsfald på danske arbejdspladser som følge af arbejdsulykker. Og vi ser meget gerne, at det problem løses inden efterårsferien.

Vi forstår i Enhedslisten frygten for angrebene på rockerborgene. Vi forstår, at naboer kræver, at der gøres noget. Og man kan jo så også se her i dag, at det ser ud til, at det, beboerne har gjort, nemlig at markere deres modstand mod rockerne, er noget af det mest virkningsfulde. De har reageret på en måde, som man også gjorde mod nazisterne i Kollund og Kværs, og der bliver ikke nogen rockerborg i Polensgade, men situationen udnyttes af visse aviser, af regeringen og af højrefløjen, det er klart.

Det, vi har imod lovforslagets indhold, falder især i fire punkter.

Det første er, at den retter sig mod personer, ikke fordi de i forbindelse med tilholdet har gjort noget ulovligt, men fordi andre retter angreb mod dem. Det finder vi er at vende tingene på hovedet, og det er ganske forkasteligt.

For det andet, fordi loven giver sorteper videre. Den løser ikke noget, men giver sorteper videre til de betjente, som skal udføre beslutningerne. Det kan man sige er én ting, for det er deres arbejde, men den giver også sorteper videre, og det er alvorligt, til de boligområder, hvor rockerne bor privat.

Det er ikke noget, Enhedslisten bare har udtænkt heroppe på kontorerne. Lad mig citere Henrik Blandebjerg fra Københavns Politiforening i Aktuelt i går: Jeg frygter, at vi politifolk bliver mål for den vrede, som rockerne har oparbejdet. Regeringen kører deres problem af på os og flytter krigen væk fra rockerborgene og ud på de pågældendes bopæl, siger han.

Han fremhæver det seneste rockeropgør, da to rockere bevæbnet med et oversavet jagtgevær blev anholdt natten til i går i Valby på en rockers private bopæl: Havde de haft en håndgranat, var naboens hus røget med i købet. Må han så heller ikke bo i en toværelses i Valby? spørger Henrik Blandebjerg. Det er jo et meget relevant spørgsmål, som vi håber, vi får svar på en af dagene.

For det tredje kan man ganske vist forestille sig, at det løser et problem, ikke i Polensgade, for dér er det så forduftet i mellemtiden, men nogle af de andre steder, hvor der er rockerborg. Men volden og angsten spredes jo så bare til andre bydele og andre byer. Vi har også fået klart beskrevet her i dag, at det åbenbart er den fælles opfattelse, at det er hovedvirkningen af loven.

Naboerne til de godt hundrede eller flere rockere, der er, har vel samme ret til at føle sig trygge og beskyttede af regeringen som de naboer, der findes til de nuværende rockerborg. Vi vil godt bede justitsministeren om at uddybe, hvordan justitsministeren har tænkt sig at håndtere det problem.

For det fjerde, og det har der ikke været nogen, der har været inde på i debatten i dag, er det altså betænkeligt, at der er en manglende automatisk domstolsprøvelse af dette tilhold. Det er jo sådan, at først ved overtrædelse, som kan koste op til 2 års fængsel, får man sagen prøvet for en domstol, og det er dog noget af en

risiko at løbe for at få en så fundamental rettighed stadfæstet.

Vores bud på at gøre noget ved det, der er reelt, nemlig at der er en naturlig angst i befolkningen i forbindelse med de angreb, der har været på rockerborgene, er bl.a., at politiet må gøre det, de er ansat til, og som de også har gjort på det sidste, nemlig at patruljere og øge deres tilstedeværelse ved rockerborgene.

Vi fik også beskrevet meget malende i debatten, at der åbenbart er ganske mange politimæssige ressourcer, som kunne sættes ind. Tre hundrede og et eller andet antal betjente i en enkelt gade eller for den sags skyld spredt ud på nogle flere vil nok gøre det ret umuligt for de fleste rockere at komme forbi med panserværnsraketter, og hvad vi ellers har hørt.

Arne Melchior (CD):

Da der sidst var krig i Danmark og Danmark i øvrigt var besat den største del af tiden, formede man folkeligt et udtryk, som jeg tænker tilbage på med tilfredshed. Det hed: I unormale tider bliver det normale unormalt. Under unormale forhold kan man ikke bære sig ad i ét og alt, som man plejer at gøre under normale forhold.

Det er sådan en situation, vi er i i øjeblikket: Vi skal til at foretage os noget usædvanligt, fordi der er en usædvanlig situation. Både indholdet og gennemførelsen af lovforslaget er i forskellige henseender usædvanlig, naturligvis ikke på den forkerte side af loven, end ikke på kant med eller af loven, men usædvanlig, indrømmet.

Men det er noget usædvanlig godt, og jeg har sådan en lyst til at citere fra Heibergs skuespil »Elverhøj«. Jeg tror, det er den allersidste scene, i hvert fald er det en af de sidste. Der er sket det, at jomfru Agnete har klaget sin nød til kongen, og han har hjulpet hende, og han forsikrer hende om, at hun til enhver tid trygt kan klage til ham vedrørende sin sorg, sine håb og sin frygt. Og så lader Heiberg kong Christian sige: Således var det stedse skik i Danmark, jeg ser i ånden, sådan skal det og forblive!

Det er faktisk den situation, vi oplever her. Nu er det ikke kongen, der har magten, men det er dette hus, der har magten og dermed pligten. Når nogle af borgerne kommer og klager deres nød, fortæller om deres frygt og deres håb, er det selvfølgelig vor opgave, at det stedse skal forblive sådan i Danmark, at så tager vi det alvorligt, og hvis klagerne er berettigede, gør vi noget for at afhjælpe situationen.

Denne lov er derfor ikke, som den er blevet skældt ud for af visse kommentatorer, et udtryk for taktik. Der er ikke tale om knæfald for en stemning, det er ikke Gallupdemokrati. Der er overhovedet ikke tale om at være på kant med grundloven, således som der tydeligt og udførligt er redegjort for i bemærkningerne. Det er en hensyntagen til berettiget sorg og klage.

Og så er der nogle, der siger: Jamen det løser jo ikke det hele. Det er der mange der har sagt. Nej, hvornår har vi eller andre nogen sinde formået at løse store komplekse sammensatte gennem lang tid eksisterende problemer sådan i et snuptag? Men fordi vi ikke kan løse det hele, ville vi da være nogle skarn, hvis vi ikke i det mindste forsøgte at løse mest muligt af det.

Der har været så meget tale om tilhold i denne sammenhæng. Jeg er glad for, at lovteksten, også bemærkningerne, næsten ikke bruger ordet tilhold, men bruger ordet forbud. Et tilhold opfattes almindeligvis som en slags henstilling. Det er der altså ikke tale om her. Denne lov har et indhold, der under visse forhold fører til et tilhold, som er et forbud mod et tilholdssted. Det burde derfor snarere kaldes et bortehold, som under visse omstændigheder kan føre til en anholdelse med følgende ophold i et fængsel, så man kan få hold på de pågældende.

Jeg vil gerne takke justitsministeren og regeringen for, at man ikke har brugt dette svage ord tilhold, men at der udtrykkeligt i overskriften, i paragrafferne og næsten hele vejen i bemærkningerne er tale om forbud mod ophold i bestemte ejendomme, og jeg citerer fra bemærkningerne, at et opholdsforbud er tillige et adgangsforbud.

Så skal jeg til slut udtrykke min sorg over, at så klog en mand som Politikens chefredaktør, Tøger Seidenfaden, i går anbefalede, at man i stedet for skulle have benyttet sig af grundlovens § 78, stk. 2, hvor der er tale om, at foreninger under visse omstændigheder kan opløses ved dom. Redaktør Seidenfaden burde nemt have forstået, at det mindst vil tage et halvt år, et helt år eller mere at lave anklageskrift og gennemføre en sådan proces, og at der her efter denne vejlage, som kom til magtens indehavere, var brug for at gøre noget omgående. Det er det, vi gør, det er det, vi har pligt til at gøre eller se at få gjort hurtigst muligt.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er på høje tid, at der bliver gjort noget ved rockerkriminaliteten. Når man nu ser, hvilke

problemer dette lovforslag fra regeringen har givet – og man må jo sige, at det har givet problemer – er det åbenbart ikke så nemt, som det burde være. Jeg synes, at regeringen roder gevaldig meget rundt i det og ikke har forfærdelig meget styr på det. Det kan jeg kun beklage.

Jeg tror også, at dette lovforslag bliver svært at administrere. Man kunne f.eks. sige, at når der nu bliver lavet denne lov om forbud over for rockere i visse bygninger, må man vel også gøre opmærksom på, at det kan blive en lidt bekostelig affære. For at dette forbud skal være effektivt, må man enten have politi på stederne døgn rundt, eller også skal rockerne have en liste af politiet, så de kan se, hvem der er forbud imod, og så de kan ringe, hvis en af de her personer dukker op. Hvem tror, at de vil gøre det? Hvem skal have det forbud?

For at gøre det effektivt må det gælde alle, der tilhører Hells Angels eller Bandidos inklusive supportere. Hvis man vil tage enkelte ud, bliver morderen Jønke så én af dem? Han har jo tydeligt vist, at han er et varmt emne og et mål for attentat, hvorved mennesker i nærheden af ham tilsvarende kan bringes i fare.

Det er simpelt hen rystende at opleve sagesløse borgere fortælle om deres følelser, f.eks. at se et ældre ægtepar i TV-Avisen, der på det nærmeste – og jeg forstår det godt – er ved at bryde sammen for åben tv-skærm ved tanken om, at hvis deres senge i soveværelset havde stået et par meter anderledes, havde attentatet ramt dem personligt i stedet for det, det gik ud over: møbler, vinduer, og hvad ved jeg.

Der skal helt anderledes skrappe midler til som i de forslag, der kommer til behandling, dels fra Dansk Folkeparti, dels fra Venstre og De Konservative senere i dag, og hvor vi selvfølgelig også støtter Venstres og De Konservatives forslag.

Jeg er også enig i, at alle lovlige midler skal i brug. Det er bare trist, at der er så få lovlige midler. Det er faktisk det, der burde være enighed om: at få flere lovlige midler til at forbyde den kriminalitet, der er blandt rockerne.

Vi støtter dette lovforslag, som jeg har sagt før, fuldt og helt, og ser det gerne så hurtigt igennem Folketinget som overhovedet muligt. Det er dog en vis form for redskab, selv om det ikke er det optimale.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg hader at begå fejl, men når man har gjort det, kan man lige så godt få det ud med det samme. Så er det overstået.

Jeg sagde før to gange direkte til hr. Frank Aaen, at den 4. oktober 1996 var der 320 flere politifolk på gader og veje, end der var samme dag sidste år. Jeg huskede galt. Det var ikke 320, det var 230. Jeg byttede om på 2- og 3-tallet. Så det er altså 230 flere. Jeg kom til at overdrive. Undskyld.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der var et eller andet i fru Pia Kjærsgaards tale, der gav mig inspiration til et helt andet spørgsmål til justitsministeren, som jeg ikke mener er rejst. Hvad koster lovforslaget? Det er ekspropriativt. Jeg kan forstå på bemærkningerne, at der kan blive tale om erstatning. Jeg har godt set i bemærkningerne, at det ikke kan gøres op, men jeg har hørt i huset, at lovchefen skulle have sagt, at man ikke vil tage retssager, men man vil være meget villig til at betale erstatning, og jeg har forstået, der er blevet nævnt et beløb på ca. 20.000 kr. pr. mand.

Jeg vil godt have bekræftet, om det er rigtigt, at rockerne skal have udbetalt titusinder af kroner eller noget i den retning, når det er ekspropriativt, for at undgå retssager. Hvad koster det? Og det skal så tages fra politiets bevilling, forstår jeg. Der er midlerne mindst talt knappe i forvejen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når vi taler om yderligere spørgsmål, er der faktisk, inden justitsministeren får ordet, et andet spørgsmål, som også bør afklares.

Vi er alle sammen enige om, at dette lovforslag ikke løser alt, og at der skal en hel masse andet til i stedet. Men én ting vil jeg gerne spørge justitsministeren om, og det er, om regeringen i det mindste ikke vil sikre, for det kræver ikke engang lovændringer, at der bliver større sikkerhed på de militære våbendepoter, således at militæret i hvert fald ikke bliver våbenleverandør til disse rockere.

Forsvarsministeren har sagt, at han mener, at våbendepoterne er sikre nok. Kan man ikke tage det op til ny overvejelse, eftersom de beslaglagte våben næsten altid hidrører fra de militære våbendepoter?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne sige foreløbig tak for debatten.

Jeg fornemmer, der er stor bekymring i Tinget over de forhold, der gør sig gældende, og det er også den bekymring, der har gjort, at regeringen har fremsat dette lovforslag.

Hr. Helge Bo Jensen brugte udtrykket: Der er angst på grund af rockerborgene. Og det er præcis det, vi med dette lovforslag prøver at sætte ind over for: angsten, utrygheden for de mennesker, der bor i nærheden.

Der er ingen, der har sagt, at det her løser rockerproblemet eller opklarer kriminaliteten, men det løser forhåbentlig nogle angst- og utryghedsproblemer hos hundredvis, måske tusindvis af mennesker. Det er formålet, og det er grunden til, at jeg har ønsket det fremmet så meget som muligt.

Det er ikke af hensyn til justitsministeren, det skal fremmes; det er af hensyn til de mennesker, der lever i angst. Kan vi hjælpe dem? Kan vi forebygge, at der sker en ulykke, hvor børn bliver lemlæstede? Vi så forleden dag i Malmø et spædbarn blive såret på grund af sådan et angreb. Kan vi hindre, at det sker, ved at vedtage den her lov? Jeg tror, at vi kan være med til at hindre det eller i hvert fald mindske risikoen. Så vi skal gennemføre det, og det er derfor, jeg gerne vil have gennemført det så snart som muligt, for så kan jeg mindske den risiko og den angst for lemlæstelse hos de mennesker. Det er det, det drejer sig om, de uskyldige mennesker, der bor ved siden af, som vi også i Folketinget har et ansvar for.

Samfundet har et ansvar for alle i det her land, selvfølgelig også rockerne, men jo ikke mindst de mennesker, der helt uskyldigt bliver bragt i en situation, hvor de lever i angst. Helt konkret kan vi se, det sker, og det skete endda for ganske nylig også i Sverige, og det er sket her. Det er det, det drejer sig om, hverken mere eller mindre.

Derfor er jeg glad for, at det ser ud til, at der er et godt flertal i Folketinget for at gennemføre denne her lovgivning, og jeg respekterer selvfølgelig fuldt ud Folketingets måde at behandle fremsatte lovforslag på. Det er jo derfor, vi har et Folketing, men jeg er glad for, at vi alle sammen kan dele det, der er det væsentlige i det. Vi skal gøre noget for de uskyldige menneskers angst, og det ser jeg så gerne sker så hurtigt som muligt.

Så skal jeg komme med nogle enkelte kommentarer til nogle af de ting, der er sagt. Der har

jo også været meget polemik i det. Det kan vi selvfølgelig fortsætte lidt med. Det er jo ikke det, der er så afgørende. At fremsætte beslutningsforslag om, at der skal fremsættes lovforslag, løser jo ikke noget. Vi har lovet at komme med et lovforslag. Det står nøje opregnet.

Hr. Helge Adam Møller spørger: Hvem har ansvaret for, at lovforslaget fremsættes? Ja, det har de mennesker, der kæmper indbyrdes og skyder på hinanden og sender panserværnsraketter mod hinanden. Det er dem, der har ansvaret. Det er dem, der har ansvaret for, at vi står i en situation, hvor vi må lave det, hr. Arne Melchior siger er en usædvanlig lovgivning.

Det må de så også finde sig i: Når man tilhører de grupper, der laver den situation, så kommer der altså lidt ulemper. Blandt andet er vi nødt til at lave en form for lovgivning her og sikre, at nogle mennesker ikke bliver udsat for en fare, vi kunne være med til at afværge.

Der har været gjort meget fra politiets side, og jeg vil gerne sige, jeg synes, politiet arbejder dygtigt og klarer mange ting. Vi har nedsat en styregruppe på overordnet plan. Vi har lavet efterforskningsgrupper på tværs af politikredsene. Vi har lavet intensiveret overvågning af de steder, hvor faren har været størst. Vi har etableret et samarbejde med udenlandske myndigheder om, hvordan vi kan få løst det problem. Og vi kommer med det her forslag, og vi har lovet at komme med andre forslag, som det fremgår tydeligt af lovkatologet, og som vi kommer til senere i dag.

Så siger hr. Helge Adam Møller: Det her løser ikke problemet, det flytter det. Samtidig fremsætter Det Konservative Folkeparti et forslag om ekspropriation af ejendomme. Det er vel den samme problemstilling. Det kan godt være, vi ikke løser alt med det her lovforslag. Det gør vi ikke, men vi gør noget for at dæmpe angsten, og derfor er det vigtigt.

Jeg synes, fru Margrete Auken har fuldstændig ret i sine betragtninger om, at det her ikke er synd for rockerne. Det er rockerne, der er årsagen til, at der er mange mennesker, det er synd for. Og man skal passe på, man ikke vender det på hovedet, hvem det her er synd for.

Som jeg sagde, så sagde hr. Arne Melchior, det var en lidt usædvanlig lovgivning. Det er det også. Og jeg vil meget gerne sende en rapport, som hr. Bjørn Elmquist spurgte om, til Retsudvalget, når der er gået et år. Hvad er vores erfaringer med det her? Hvordan virker det? Hvordan fungerer det? Hvor besværligt er

det? Og så videre. Det vil jeg meget gerne love at give en rapport om, når der er gået et år, så vil alle sammen kender effekten af det.

Fru Kirsten Jacobsen rejser en lang række spørgsmål, om der ikke også er andre ting, man kunne gøre med planlovene, lejelovgivning, og hvad ved jeg. Vi overvejer alle de former for lovgivning, der har været rejst spørgsmål om. Men der er det at sige til f.eks. planlovene, at det jo i hvert fald tager sin tid, hvis man skal lave lokalplaner osv. Det er ikke noget, der virker her og nu. Det her er noget, der virker her og nu. Det er også derfor, det er udformet sådan, at der ikke er opsættende virkning, hvis politiet giver sådan et tilhold, fordi det skal virke her og nu. Men lad os i fællesskab overveje, hvad der er af andre gode ting, så længe vi har et problem som rockerproblemet, et sådant forfærdeligt problem.

Så har der også været spurgt med hensyn til særlovgivning, om det her er særlovgivning. Det er en meget særlig situation, vi er i. Men jeg må sige, at lovforslaget er lavet på en sådan måde, at man ikke kan sige, det er en særlov, for hvis andre grupper opfører sig lige så ubarmhjertigt, lige så åndssvagt, lige så tåbeligt, som rockerne gør, og begge parter aktivt ligger og bekæmper hinanden indbyrdes med sprængstof og raketter og skydevåben, ja, så ville man også kunne bruge den her bestemmelse.

Men man kan ikke bruge alle de eksempler, der har været i avisen. Det ene eksempel med, om man kan forbyde folk at gå i synagogen, fordi nogle har rettet en bombetrussel mod synagogen: Nej, det kan man ikke med det her, for det kræver udtrykkeligt, at dem, der sad i synagogen også konkret smed bomber i hovedet på dem, der truede dem med bomber, så det er gensidighed. Det er en indbyrdes gensidig kamp.

Men vi har følt, det var korrekt at sige: Hvis det skulle opstå – teoretisk, jeg tror overhovedet ikke på, at andre grupper kunne finde på at opføre sig som rockerne – ja, så må vi også sikre vores medborgere mod det, hvis de også vil krybe i ly af beboede områder og dermed udsætte andre mennesker for fare. Jeg tror ikke, det bliver aktuelt, men sådan er det.

Fru Kirsten Jacobsen rejser spørgsmålet om våben. Det synes jeg er et meget væsentligt spørgsmål. Det blev også rejst fra anden side. Jeg er i gang med at kigge på, hvordan vi beskytter vores våben. Og jeg ser også på, om vi straffer dem nok, der bliver taget med skarplad-

te våben på sig gang på gang. Det er jeg ved at gennemgå reglerne for, fordi jeg som sagt også er meget optaget af den del af det.

Selve det her lovforslag i sig selv er ikke, tror jeg, så ressourcekrævende, så det betyder noget egentligt. Selve rockerkampen som sådan med alt det andet beslaglægger mange ressourcer, men lige det her forslag tror jeg ikke er så voldsomt dyrt. Jeg tror heller ikke, der bliver tale om erstatning, men vi skal jo respektere grundloven, og derfor skal der gives erstatning, hvis man laver noget, der svarer til ekspropriation, og derfor er den bestemmelse også sat ind i det. Men det er altså ikke vores forventning, at det er store udgifter. Men det er udgifter, jeg er parat til at afholde, hvis det er sådan, at der er nogle mennesker, der kan få fjernet en angst og en utryghed, og det er det, der er formålet med det.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fire, der har indtegnet sig. Jeg går ud fra, at det er korte bemærkninger. Hvis jeg ikke hører andet, så er det a et minut. Der er fem indtegnet. Den første er fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Justitsministeren sagde, justitsministeren var parat til at betale, hvad det koster i erstatning. Jeg vil godt have det bekræftet, så det ikke skal gå fra politiets budgetter.

Jeg siger tak for svar om, hvem det kan omfatte. Det kan altså sådan set omfatte alle grupper, hvis der er tale om våben og gensidighed, og det vil jo så sige, at det netop, som jeg nævnte, kunne være tyrkere og kurdere, israelere og palæstinensere og rivaliserende klaner.

Men det, der nu kalder mig herop, var en præcisering, jeg godt vil bede om hos ministeren. Det er muligt, at det bliver opfattet som ordkløveri, men det har meget stor betydning for, hvilken stilling Venstre tager, hvordan vi vil stemme ved tredjebehandlingen. Ministeren sagde, det var rockerne, der havde ansvaret for lovforslaget. Jeg tror godt, jeg forstår, hvad ministeren mener, men fordi der er så mange juridiske betænkeligheder i lovforslaget, er det meget afgørende, at ministeren her fra talerstolen bekræfter det selvfølgelig, at det naturligvis er ministerens ansvar, at alle de oplysninger, der er givet i lovforslaget, kan holde vand, også de svar, vi får på baggrund af høringen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes også, justitsministeren kom lidt nemt om ved det ved besvarelsen af spørgsmålet om udgifter, fordi der ligger givetvis meget, meget store bekostelige udgifter i det her forslag. Er det noget, vi får afklaret under udvalgsarbejdet? Har ministeren forberedt sig på det, eller vil ministeren forberede ministeriet på det, for jeg synes, det er væsentligt.

Jeg er helt enig i, at det skal gennemføres, også hvis det koster penge. Men det får mig bare til at sige endnu engang, at det er jo ikke nok. Altså politiet kan meget, men der er også grænser for, hvor meget politiet kan, hvor mange ressourcer politiet kan bruge på denne her sag, og jeg tror, at politiet med det her forslag kommer til at bruge mange ressourcer på det, hvis det skal være effektivt.

Jeg synes, det er lidt diffust – om det betyder, at politiet skal være der på stederne, hvordan man vil opklare, hvem der bevæger sig ind og ud af husene, forholdet til morderen Jønke. Altså, jeg er træt af at diskutere morderen Jønke, men han er jo absolut en væsentlig brik i det her. Det må vel også gælde ham på en af hans mange udgangsture, som er dybt forkastelige. Men altså der er mange spørgsmål i det her, der ikke er afklaret.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Et af problemerne – men netop kun ét af problemerne – med det her forslag er jo, om det løser det problem, som det foregiver at løse. Bliver faren mindre, eller gør den ikke? Hvis ikke faren bliver mindre, så bliver angsten det naturligvis heller ikke. Det er der ikke meget chance for. Og har justitsministeren nogen sikkerhed for eller formodning om, at faren bliver mindre ved, at problemet spredes fra ca. 10 adresser til måske 100 adresser? Bliver risikoen, bliver faren mindre af den grund?

Til sidst tak til De Radikale for tilsagn om, at de vil genoverveje situationen, hvis der kommer alvorlige kritikpunkter frem under høringen. Så har vi dog en smule håb om, at Folketinget kan lande på benene og begrave denne her sag stille og roligt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Der var nogle spørgsmål, som justitsministeren ikke svarede på, og som jeg synes der skal sva-

res på. Det vil jeg gerne bede om, og derfor stiller jeg dem igen.

Jeg spurgte konkret, om politiet ville få tilført ekstra ressourcer for at kunne opfylde det her. Jeg er enig med Justitsministeriet i, at selvfølgelig skal man vedtage det her. Det er jo ikke derfor, jeg spurgte om andre muligheder. Men man skal have nogle redskaber, som gør, at andre tiltag, man allerede har taget, kan gennemføres. Det var derfor, jeg spurgte.

Hvorfor laver vi ikke en hurtig præcisering i lejeloven, som siger, at den her slags virksomhed giver adgang til øjeblikkelig opsigelse? Så er man fri for at tage en sag ved boligretten, så er man fri for at skulle i landsretten, så kan Folketinget give Københavns Kommune det redskab, som de ikke har i øjeblikket, selv om de går og praler med, at de har det.

Og så til sidst med hensyn til pengene: Jamen Fremskridtspartiet er også klar over, at det kan koste penge, men hvis vi betegnede dem som farlig virksomhed efter planloven, så kræver det ikke erstatninger, så ville vi spare penge.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Kun to ting. Jeg er helt enig i det, Venstres ordfører har understreget et par gange, at det selvfølgelig er justitsministerens, regeringens, Justitsministeriets ansvar, at det, der står i teksten, i bemærkningerne, om det grundlovsmæssige og om de europæiske menneskerettighedskonventioner i dette lovforslag lever helt op til begge dele. Og vi må regne med og tro på – og det gør vi også – at de svar, vi får, er korrekte. Så ansvaret for, at det ikke strider mod nogen konvention eller nogen grundlov, ligger selvfølgelig klart hos ministeriet. Det var den ene ting.

Den anden ting: Den, der tier, samtykker. Og det tager jeg som udgangspunkt for, at vi får de drøftelser, som statsministeren i går gav tilsagn om at indkalde til meget hurtigt med bl.a. Venstre og De Konservative med henblik på andre initiativer over for rockerkriminalitet, og at der bl.a. bliver mulighed for at give politiet krone for krone, time for time ressourcer, der kan dække det øgede behov, de har på grund af den store indsats i rockerkriminaliteten.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Når behandlingen af dette lovforslag er slut, bliver der en pause.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er naturligt, at jeg selvfølgelig tager fuldstændigt ansvar for alt, hvad der står i det lovforslag, der er fremsat. Det er helt i orden. Det er måske ikke sædvanligt, at vi laver denne her form for lovgivning, men det er helt i orden.

Bl.a. kan jeg sige, at i menneskerettighedskonventionen taler man om, at et demokratisk samfund har pligt til at beskytte borgernes rettigheder og friheder, også når de bliver udsat for angreb fra andre borgere og bliver sat som mål. Når andre borgere skaber utryghed, ja, så har myndighederne pligt til at hjælpe, gribe ind og bringe den utryghed ud af verden. Vi er nødt til at sige, at der er jo mange andre mennesker i det her land, der lider under, at rockerne slås indbyrdes. Det er dem, vi prøver at hjælpe. Det er ikke synd for rockerne. De kan bare lade være med at slås indbyrdes. Hvis de lod være, ville vi ikke have denne situation. Jeg står helt inde for, at der i dette forslag ikke er problemer med hensyn til grundlov og menneskerettighedskonventionen.

Fru Pia Kjærsgaard og andre beskæftiger sig meget med politiets udgifter. Jeg sagde, at dette forslag i sig selv efter vores vurdering ikke er særlig ressourcekrævende, men selve situationen med rockerne er ressourcekrævende. Jeg kan ikke sige præcis, hvad det kommer til at koste, hvor mange tilhold der bliver tale om, i hvor lang tid de skal gælde, hvor mange af dem der vil få ekspropriativ karakter osv. Det er ikke muligt at svare på. Hvis rockerne holder op med at slås indbyrdes, ja, så behøver det måske slet ikke at komme til at koste noget. Det er altså også et spørgsmål om, hvor lang tid situationen fortsætter, men regeringen vil hele tiden være opmærksom også på ressourcetsituationen.

Med hensyn til lovgivningen – lejelovgivning, planlovgivning – overvejes det også de steder. Men man må spørge boligministeren om planlovgivningen. Jeg ved, at han har haft en drøftelse med Københavns Kommune om nogle af de ting. Om der er noget at gøre i den lovgivning, skal jeg ikke gøre mig klog på her. Det vil jeg bede om at man drøfter med boligministeren.

Vi er, som jeg har sagt, indstillet på så snart som muligt – jeg mener, jeg håber og regner med, at det bliver i november – at fremlægge forslag vedrørende de ting, vi kommer til at drøfte senere i eftermiddag, nemlig nye muligheder for politiet i dets efterforskningsarbejde.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet . . . Jeg har overset hr. Helge Adam Møller. En yderligere kort bemærkning. Vi må vente lidt med pausen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Under punkt 5 på dagsordenen skal vi i eftermiddag behandle et forslag fremsat af Det Konservative Folkeparti om ekspropriation af rockerejendomme. Det er det, der hedder B 5. Da det forslag har samme formål som det forslag, vi nu har behandlet, L 22, nemlig at beskytte de familier, som bor i nærheden af rockerejendomme, vil vi godt tage forslag B 5 tilbage.

Der er altså tre grunde til det: Formålet med de to forslag er det samme. Alt tyder på, at L 22 vedtages i næste uge. Og vi vil ikke sinke behandlingen af L 22 unødigt ved sideløbende at belaste både Retsudvalget og justitsministeren med et antal spørgsmål.

Kort sagt, der er ingen grund til, at to love skal løse samme problem, og derfor ønsker Det Konservative Folkeparti at tage B 5 om ekspropriation af rockerejendomme tilbage.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Helge Adam Møller har nu meddelt, at han ønsker at tage følgende forslag til folketingsbeslutning tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om ekspropriation af rockerejendomme.
(Beslutningsforslag nr. B 5).

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Hermed er punkt 5 på dagsordenen i dag udgået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.